

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 2 fl. (4 coroane).
Pe o jumătate de an 1 fl. (2 coroane).

Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15).

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.: și timbru de 30 cr.

O moartă — viuă.

E mai mult de o sută de ani, de când despre Polonia, mândra crăime a Leșilor, se vorbeste numai ca despre o moartă, o moartă care a fost și ea odinioară viuă și viguroasă, care însemna și ea ceva în lume, dar care s'a sfîrșit ca o jalnică poveste.

Polonia fusese regat însemnat, întepenit între coastele alor trei împărații mari și tari, între Rusia, Austria și Germania (pe atunci Prusia). Era însă cîrmuită de niște oameni neastimpărați fără păreche. Puternicii vecini trebuiau să aibă ochii tot asupra acestei crăimi, ca asupra unui cuib de primejdii, ca asupra unei vetre de jăratec, care amenință în toată clipa a dagflacări și a primejdii și liniștea caselor vecinilor sei. Nobili (nemeșii) poloni erau foarte năsâlnici și ei prin dieta lor și prin guvernele lor formau primejdia aceasta defincetată. Purtarea lor a trezit în capetele puternicilor vecini un gînd grozav: ca ei, pentru a scăpa de neliniștirile acestei crăimi, să o sfătie de vie în trei, și să o împartă între sine.

Așa au gîndit, așa s-au înțeles, așa au făcut. Într-o dimineață Polonii se treziră că-i năpădesc din trei părți armate străine, le umplu cetățile și satele, și declară desființați, rupti în trei și supuși alor trei împărații! Ori ce împotrivire fu zădarnică. Noii stăpâni începură fiecare a apăsa și gătuie pe cei căzuți pe mâna lui, a înghițit bucate ce l-a căzut. Si își îndesa fiecare în stomach a treia parte din trupul viu al națiunii polone, și începă a-l mistui. Si e peste

o sută de ani de când rod și macină la el, și încă nici una din acele trei puteri, nu se poate lăuda că a mistuit partea sa, că a prefăcut-o în carne din carne sa!

Rusia a închis toate școalele polone și a pus în locul lor de cele rușești, a trimis în groaznică Siberie pe fiecare Polon care cuteza a grăi ceva contra rusificării; Germania a început a-i călca în picioare ca pe puii de vipe, a-i silu și folosească limba germană, a uită pe cea polonă, ear' în timpul din urmă a le cumpăra pămînturile și a nu le mai vinde altele, ca să fie siliți și pusti, și totuși nu a putut face din ei Nemți. În Austria nu le-a mers așa rău, că Austria ocupată cu alte nevoi din lăuntru, nu s'a mai putut da și la stîrpire de Poloni. Aci le-a mers mai bine. În celelalte 2 țări însă, rău de tot.

Puternică e Rusia și puternici Prusaci, dar iubirea de neam și de limbă a Polonilor a fost și mai puternică, a învins puternicia acelora. Cu cât se vedea mai călați pe capete, cu atât jurau mai tare pe limba și naționalitatea lor și nu se deslipeau de ea, încât, cum ziseră, Prusii au început să le cumpere pămîntul și să-i alunge de pe el, spre a-i pusti, vîzând că încolo totul e în zădar, că dacă acest popor, deși numai o frântură de popor de vre-o 2 milioane, tine cu tărie la limba și naționalitatea sa, n'au ce-i face! Si doar Nemți sunt în Germania 48 milioane față de aceste 2 milioane de nenorociți căzuți în ghia-rele lor!

A vîzut aceasta și puternica Rusie, că nu merge cu desființarea și rusifica-

rea Polonilor sei, deși nici ea numai alegătoare în mijloacele de siluire a lor, nu a fost, toată sută de ani cât a făcut proba cu ei.

Austriei nici prin minte nu-i mai trece să-i desnaționaliseze.

Să dacă au vîzut și-au vîzut așa dacă dragă-mi-te Doamne, că dintr-o dată cruzii și nefindurații de ieri, au venit la gânduri mai bune, și în timpul din urmă s'a scris multe bune pentru Poloni, ba s'a svonit chiar, că li-se va da libertate și stat național.

Fapt este, că Rusia a slăbit în vara aceasta foarte mult coarda de apăsare a Polonilor. De unde până aci ei de o sută de ani n'au mai auzit limba lor polonă în școale, acum s'a dat poruncă dela marele Tar, ca în toate școalele din ținuturile polone, să se bage limba polonă alături de cea rusească, ba mai mult: în limba rusească să nu se mai dea copiilor învățătură decât din grămatica rusească și aritmetică, încolo toate să se învețe în limba polonă!

Polonii ruși sunt fericiți și cântă imnuri de slăvire Tarului, căci vîd în aceasta începutul descătușării lor! Eară ca mâne se vor vedea — liberi eară!

De ce? Pentru că au fost bărbați în toată puterea cuvîntului, și nici atunci când cu copitele căzăceați călați au fost, nu s'au dat până au fost vii! Si au vîzut puternicii că nu au modru a-i desbrăca de scumpa lor naționalitate, — și sătui de încercări zădarnice și neomenose, le dău libertatea de desvoltare, pentru că mâne să le dea poate neatîrnarea pe care li-au răpit-o demult-demult.

FOITA.

Cine ce seamănă — seceră.

Povestire de Ioan Bochiș, preot în Borsa.

(Urmare din nr. 40).

Ceea-ce se vorbia în Pădureni despre Grigore, adeca că el nu-i în stare să plătească la Jidov, necum capitalul, dar' nici ujurile, în timp scurt să și intîmplat.

Într-o zi de vară întrând Grigore în cărcimă, Jidanul ii zise: »Bade Grigore, d-tale numai aşa-ți mai dau rachiul, dacă mai întâi vei plăti cel de pe revas, dar' să știi că am lipsă și de banii împrumutați, d-tale și muierei d-tale; am făcut un gheșeft în Văleni și-mi trebuesc banii, dacă în restimp de trei luni nu-mi plătești, voi fi silit să te dă pe mâna fiscărășului«.

La cuvintele acestea nenorocitul Grigore schimbă la fețe, și nu putea sta

pe picioare, ci s'a lăsat pe o bancă. După puțină odihnă s'a sculat de pe bancă, și fără să zică cuiva ceva a ieșit din cărcimă, s'a dus la câmp, încununând pe toți oamenii cari îi vedea, ca cu nimeni să nu se întâlnească. Si aici se văiera singur asupra stărei sale nenorocite.

Așa a umblat câteva ore fără să audă pe cineva sau să bage de seamă că soarele de mult a sfînțit și că se ridică nori gri. Într'un târziu tunete și fulgere grele s-a trezit din ameală, dar' în lăuntrul lui isbiu mai mari fulgere a păcatelor sale și îl sbiciuiau. Si eată n'a întârziat diavolul a se apropiat de el, și a-l sfătuie: »Grigore, vei putea tu suferi și vedea că te scoate Jidovul din moșia părintească? Fă-ți capăt cu mâna ta«, și șoptește cel necurat. Lui Grigore îi place sfatul diavolului. Între acestea ajunge la o pădure mare tot din copaci, și își cearcă lemnul pe care să se spânzure. Dar' cum

sta el pe gânduri, deodată un tunet grozav lovește în copac, care să despici și să sfarmă în bucăți, lovindu-l pe Grigore, încât cade la pămînt fără simțiri,

Mult timp a stat Grigore în această ameală, când deodată se trezește, vede luceafărul de ziua sus pe cerul sînios, privește în jurul seu, vede turnul biserică și aude clopoțele sunând. Voiește a se ridica, dar' nu poate, dureri mari simte în tot trupul seu. Începe a se gândi, cum a ajuns el în acest loc pustiu, și atunci că din vis înfrișcoșat îi vin în minte întîmplările din ziua de ieri și toate năczurile și supărările, ce a făcut părinților sei, și auzind din nou sunetul clopotelor începe a se ruga, și sfîrșindu-și rugăciunile, face făgăduință tare: »Doamne, de mă vei scăpa și din această nenorocire, alt om va fi din mine«. Abia rostă vorbele acestea, când eată se ivă un om, Mîndru Vasile, un fost slugă al lui, care pe acea cale mergea cu coasa în spinare.

Avem noi, ca Români, de învețat ceva din aceasta? Cum nu! Încă foarte mult! Învețăm aceea, că bărbăția îndru apărarea naționalităței, poate fi pălmuită isbită, hulită, și azi și mâne, dar' poimâne ea tot ese în strălucirea ei deasupra, și tot își ajunge limanul, căci — *au pierit vremile desbrăcării popoarelor de naționalitatea și limba lor!* Eată punjos armele de acest fel state ca Rusia față de Poloni, eată se dovedesc nepuțincioși Nemții cei mulți și tari față de-a lor Poloni, — dar' noi Români, dacă mai e nițică bărbăție în noi, să ne slăbim la inimi și să ne îndoim sufletul, că vom fi înghițiti de politica de maghiarizare, când ei abia sunt de 2 ori cât noi, nu de 24 de ori ca Nemții bunăoară față de-a lor Poloni?

Nu; să nu ne slăbim cu sufletul, că deși vom avea încă zile de suferință nepoții ori chiar fiii nostri, trebuie să ajungă zorile binelui!

A capitulat! Societatea patriotică jidano-maghiară, care a clădit tramvaiul (tren de ușoare) electric în Fiume, a capitulat în fața amenințării poporațiunii fiumane de a nu-i întrebuința tramvaiul, cătă vreme acesta e provizat cu inscripții maghiare, puse alătura cu cele italiane. Direcția electricului fuman a dat jos toate inscripțiiile ungurești. Fișete, presa maghiară e indignată de atâtă lăsatate din partea direcției. Au sfecit-o patrioții.

Afacerea steagului. Guvernul maghiar a mai pus una la chestiile grele pe cari are să le resloveze. E afacerea steagului — maghiar. O va deslega prin un proiect de lege, care va fi în curând prezentat dietei maghiare. Deslegarea afacerii a fost grăbită de cele întemplate la Brașov, unde guvernul maghiar oprișe folosirea colorilor săsești, cari sunt colorile orașului, ear' congregația comitatensă, în frunte cu vicecomitele, a remonstrat în mod atât de energetic, încât ministrul 'și-a retras ordonanța de opreliște pentru folosirea colorilor săsești. Această capitulare ministrul maghiar de interne

Mândru Vasile pune coasa jos, scoate pe fostul seu stăpân de sub crengile fagului, apoi îl ia în spate și îl duce acasă.

Se poate cugeta năcazul muierei și a părintilor bătrâni, văzându-l tot zdrobit și abia viu, neștiind ce s'a întîmplat cu el.

Două luni de zile a stat Grigore în pat și atunci abia a început să fie mai bine.

Cât 'i-a fost mai ușor și 'i-s'a îndreptat boala spre bine, a chemat la patul seu pe preotul cel de multe-ori vătămat, 'și-a mărturisit toate păcatele din tinerețe până în ciasul acela, și prin această taină s'a împăcat cu Dumnezeu. După aceea între lacrămi s'a rugat de iertare de părinți și de muiere pentru toate căte a făcut dela pricoperea sa până în ciasul împăcării, s'a rugat de iertare de preotul, pe care prin purtarea sa scandaluoasă de multe-ori 'l-a supărat,

și-o motivează apoi cu punerea în vedere a regulării apropiate a acestei afaceri prin un proiect de lege. Bun! Facem însă atent din vreme pe dl ministrul de interne, că *Transilvania încă își are colorile sale proprii, roșu-galbin-albastru*, și sperăm că în promisul proiect de lege se va ființe cont de ele!

DIN LUME.

Răsboiul în Africa-de-meazăzi.

În săptămâna din urmă s-au dat mai multe lupte între Englezi și Burii, în Natal. În partea apuseană a câmpului de răsboiu nu s-au petrecut întemplieri de însemnatate, dar' în Natal da. Aici au fost două lupte, la *Glencoe și Elands-laagte*, în cari au invins Englezii, dar' cu mari jertfe. În lupta dela Glencoe a fost rănit de moarte generalul englez Symons, ear' în luptă ceealaltă a fost rănit generalul Burilor, Kook, care a și murit.

Luptele aceste n'au fost hotărîtoare și astfel Burii de nou au atacat pe Englezii, aşa că acestia au trebuit să se retragă.

Știrile sosite azi anunță, că generalul englez Yule a părăsit Dundee și Glencoe, ca să se împreune cu oastea lui White la Ladysmith. Cele două poziții au fost ocupate de Joubert, care cu grosul armatei sale a plecat spre Ladysmith, având de scop a impiedeca împreunarea trupelor engleze, ear' de altă parte vrea să se împreune cu armata din Orange.

Generalul Yule retrăgându-se din Glencoe, a găsit linia călei ferate ocupată de Burii și astfel a trebuit să facă un mare ocol, prin locuri grele, ca să sosescă la Ladysmith. Unele depeșe anunță, că lui Yule 'i-ar fi succes a se împreuna cu trupele lui White, altele însă o trag la îndoială.

Generalul White are de scop să impedece împreunarea Burilor cu cei din Orange, cari sunt aproape de Ladysmith.

Se poate, că aici sau în apropiere să se întâmple luptă, care are să decidă asupra sortei Natalului, că rămâne și mai departe în mâna Englezilor sau îl cuprind Burii.

a lăsat să vină toți vecinii cei păgubiți, de toți s'a rugat să-l ierte, prințendu-se tare, că dacă Dumnezeu și va da earăși sănătate pe nimenea altul în viața lui cu nimic nu-l va supăra.

După două luni de suferințe Grigore într'atâta s'a însănătoșat, că putea îsprăvi ceva lucruri mai usoare pe lângă casă.

Din cele trei luni de termin a cărcimaru lui încă numai câteva săptămâni erau îndărăti. Grigore a văzut, că moșia e prăpădită, dar' să măngăia cu aceea, că în semn de canon, că 'și-a supărat părinții, în toată viața lor ii va ființe la bătrânețe cu lucrul pălmilor sale.

Atâtă va lucra cu două păltini, zicea el, — cătă părinții lui să nu sufere nici o lipsă cătă vor trăi.

Dar' altcum a fost scris în carteasorței. (Va urma).

De peste săptămână.

Luptă românească în comitate.

La 1/13 Octombrie s'a ținut la Lugoj adunarea de toamnă a congregației comitatului. Români s'au adunat în număr frumusel. Adunarea e de însemnatate pentru Români, căci a fost un bine folosit prilej pentru luptă bărbătească națională și au răsunat în ea earăși multe voci românești, ce ne-a căzut foarte bine înimele ale auzi.

Advocatul Coriolan Brediceanu a cerut că viceșpanul să facă cercetare pe calea sa contra judeului din Teregova, care a dat opreliște în cercul seu judecătoresc, ca cetățenii să-și mai înainteze plângerile lor la judecătorie în limba română, când știu că acesta e un drept dat ori-cărui cetățean de a scrie judecătoriei în limba mamei sale, limba pe care o știe. Nedreptatea și volnicia e aşa de mare, că nici viceșpanul n'a putut zice o vorbă pentru apărarea îndrăznețului județ, ci a spus că va cerceta lucrul și pe calea sa va vedea să se facă rînduală.

Aceea trebuie știut, că ori-care om are drept a-și scrie, dacă 'și-o scrie el, plângerea la judecătorie în limba sa proprie.

Advocatul Dr. Petrovici a arătat cum schioapătă luminarea poporului nostru pentru sila ce 'i-se face cu limba străină lui, ungurească, și a cerut ca conducătorii comitatului să intrevină la guvern, ca în gimnasiul de stat din Lugoj, să introducă *limba română* ca limbă de propunere, ori apoi să înființeze și un gimnasiu cu limbă română!

A mai vorbit deputatul Dr. Dobrin întră apărarea poporului de prea mari greutăți ce se pun pe el și de stoarcerile lui de oameni fără inimă, de cămătari, cari îi iau cambiile pentru bucate date pe așteptare, și altele, și apoi îi fac atâtea năcazuri cu procesele cambiilor.

La urmă dl Brediceanu a ridicat cuvânt și în treburi mai mari de ale nației românești, spunând că așteaptă delă guvern să desfăce ce a făcut înaintașul seu cel reu, când a oprit de pildă pe Români a se mai aduna în conferințe naționale și a se sfătuvi despre nevoie neamului lor. De nu o face astă guvernul cară se laudă și mai drept ca volnicul Bánffy, în adunarea viitoare va face propunere ca congregația se ceară astă oficiu guvernului.

A fost în această adunare multă vorbă românească, ear' în vorbă multă inimă românească, pentru ce și sunt vrednici de laudă bravii Români lugojeni, ear' cei de pe aiurea ar fi vrednici de laudă de ar face și ei asemenea...

Tot asemenea luptă frumoasă au purtat Români în adunarea comitatului Făgăraș, cerând între altele să se învețe și carte românească în gimnasiul de stat nou întemeiat în Făgăraș.

Conferințe învețătorescă.

Învățătorii nostri gr.-or. din Ardeal sunt adunați în sfaturi în conferințe învețătorescă. În săptămâna de față au fost câteva conferințe, între cari una bine cercetată la Deva și alta la Sibiu. Învățătorii, sub conducerea unor comisari numiți de consistor se sfătuiesc cum ar putea duce mai bine scoalele noastre la înflorire și cum ar ajuta mai repede poporul la o frumoasă luminare.

Camătă fără inimă.

In comitatul Torontal s'a descoperit o cămătărie din cele mai fără inimă. Așa că de la iată că cămătari obraznici dău împrumuturi cu 50—100%, adică 50 cr. după florin la an și chiar florin după florin! Așa că de la înțelegere mult asa, se va vedea o puștiire nemai pomenită a poporului, care stors de tot, va fi silit să-lua băta și străita de cersitor. Comitetul comitatului a luat hotărrire a pândi prin slujbasi pe atari cămătari, și din oficiu a-i da pe măna legii.

Din Austria.

In Austria sunt, cu deosebire în Bohemia, turburări ce-s hotărîse cu revoluțunea. Mărul de ceartă e: *limba*. Se dase o ordinație pentru îndreptățirea limbei cehă deopotrivă cu cea nemțescă în Bohemia și Moravia, și astă s'a retras acum, și de aceea bravul popor ceh s'a dat pe demonstrații și amenințări, cari bagă în fiori pe domnii din fruntea țărei.

Da, popoarele voinice nu se lasă aşa ușor când le calcă drepturile naționale și de limbă!

Sedintele parlamentului din Viena sunt foarte sgomotoase.

Espozițiile românești din Sibiu.***Espositia de poame.******Deschiderea expoziției.***

Duminică, în 22 l. c. s'a deschis la »Gesellschaftshaus« din Sibiu expoziția de poame aranjată de vrednică »Reuniune română agricolă« din comitatul Sibiului. La deschidere a luat parte un public mare și ales, fiind de față între alții Escoala Sa Metropolitul *Mefianu*, comitele-suprem *Thalmann*, primarul *Drottlet* și alți mulți domni, doamne și domnișoare. Deschiderea s'a făcut prin o cuvântare a presedintelui »Reuniunii«, *D. Comșa*. Exposiția a fost cercetată în decursul săptămânei de mulți oameni, de aici și de pe sate. Între alții au cercetat-o băieții de școală din Seliște, Răchinari, Turnisor, Sibiu etc. călăuziți de invetatorii lor.

Expoziția.

Expoziția de poame cuprinde două sale, una mare și alta mai mică. În sale sunt mai multe mese îmbrăcate cu covoieare; pe ele poamele sunt așezate frumoase în muschiu verde și pe frunze diferite.

Chiar în mijlocul sălei este o stea mare cu cinci brațe formată din cinci mese lungi. Este încărcată cu mere, pere și struguri din comunele Sibiu, Răchinari, Sadu și Sibiel.

Lângă păretele dinspre sud al sălei sunt 3 mese mari; cea din mijloc e încărcată cu struguri și pere foarte frumoase, espuse de comunele *Aciliu* și *Vale*. Cu deosebire perele mari și frumoase (regele Carol de Würtenberg) espuse de dl *Sabin Savu* din Vale, sunt de toată frumște.

Masa din stânga conține mere, pere, nuci și struguri din comunele *Vestem*, *Nucet*, *Sibiel*.

Masa din dreapta e încărcată cu mere, pere și struguri din comunele *Nucet* și *Galeș*.

Dela masa cea mare în formă de stea sunt spre stânga și spre dreapta mai multe mese rotunde, apoi în fiecare parte câte o masă lungă de-a curmezișul

sălei și câte alta lungă la ușă spre dreapta și spre stânga.

Pe masa cea dintâi rotundă dela stânga sunt espuse din *Tilișca* mere, pere, gutui, prune, nuci și struguri. Pe masa rotundă a doua sunt din *Sura-mare* mere, vin desert și vin de masă. Pe o măsuță lângă columnă stângă sunt espuse sticluțe cu vinars de poame, de drojdi, de trevere s. a. Pe masa de sub columnă stângă vedem espuse din *Răchinari*, *Sebeșel*, *Dobârcea*: mere, gutui, pere, nuci și prune de toată frumște.

Cornul stâng al odăiei îl ocupă un etajer încărcat cu diferite dulcețuri, compoturi, otet, vin de mere și casă de gutui.

Masa cea lungă spre stânga dela ușă e plină de gutui, prune uscate, mere, pere, struguri *Riesling*. Masa cea lungă ce-i postată de-a latul sălei tot spre stânga e plină cu mere: vinețe, pătule, petroase, vîrgate, stetine, parmine aurii, prosape, rotunde, ordače, popești s. a. și de pere, cum sunt: *Saint Germain* etc. foarte frumoase.

La partea dreaptă a stelei pe masa rotundă I. a espus *Răchinari*: mere pătule, statine, dungate, vîrgate, petroase; pere: petroase, murgi, *St.-Germain*, perghese s. a.

Masa lungă curmeziș e încărcată de mere pătule, stetine, săine, englezesti, popești, albe și de pere: petroase, lungărește, die, verzi, *Fontain de Paris* etc. Toate din comuna *Răchinari*.

Pe masa dela columnă dreaptă a espus comuna *Cacova* nuci, mere: pestrițe, lidere mici roșii, ordače, gurănești, lidere mari, dungate, petroase, de smeură, verzi pătule, peschinoase, stetine, săsești, oltenești, posape, roșioare; pere: verzi, bulânde, pergamute, păsade. Stelajul dela dreapta e plin de sticile cu diferite compoturi espuse de internatul școalei civile a »Asociației«. Conțin: compot de smeură, gutui. Mai sunt unele espuse de d-soara Agnes Cristea și de doamna Silvia Barcianu din Sibiu.

In sala cea mică a expoziției sunt espuse instrumente de pomărit dela firma Jickeli din Sibiu, cărți economice pentru popor espuse de »Tipografia«, instrumente agricole în miniatură ale seminarului »Andrei« și, ce-i poate mai de interes, o masă lungă pe care-i și are vestitul pomolog din Seliște, dl *Ioan Chirca* întinse frumoasele sale soiuri de poame bine sortate. A espus 36 soiuri de mere și 16 soiuri de pere proaspete; mai are și uscate câteva soiuri.

Merele cele mai de valoare espuse aci au următoarele numiri: georgenesti, de vin (bor alma), de smeură, pose, verzi, renete sure franceze, masansk (timpurii?), masansk verzi tomnaticce, masansk mai verzi; renete franceze scorțoase, mere verzi, renete berdieck, mere cîsnădiești, popești, iernaticce păstre, renete aurii, Renete de Paris, Boiken, Apistern (ca o steluță cu 5 brațe), Parmene aurii de iarnă, Rosmarin italian, Batule, albe mari, Renete de Coulons, Renete de Găzdon, Stettin, pestrițe de toamnă, Renete roșii ca săngele s. a. Pere espuse de domnul Chirca sunt: doyenne, cât pumnul de mare, coloare și formă foarte frumoasă; Karl v. Würtenberg, mari foarte frumoase; untoase Napoleon, mari, verzi cu pete negre; Caloma — și mai mari și mai deschise la coloare. Pere untoase de diel (mai butucănoase ca celelalte și apar și mai iernaticce). Pere tomnaticce de Hordenpont (mari, verzi, albe).

În această chilie mai sunt espuse de domnii Dănilă George, director școlar în Racovița mere pătule de coronă, posape, cîsnădiești s. a., ear' de domnul Mateiu Mihai din Șura-mare gutui foarte frumoase.

Numele tuturor harnicilor esponenți nu-l putem da, din lipsă de loc; tot asemenea n-am putut pune la fiecare poame numele deosebit, ci după cele ale dom-

nului Chirca putem lesne deduce, că celelalte, ce soiuri sunt. Se poate însă zice cu toată siguranță, că mai toate poamele espuse sunt soiuri bune, băunele chiar nobile și demne de a se cultiva în măsură cât de mare. Că, din cele văzute la expoziție, putem deduce că în clima noastră le place destul de bine; dovedă că toate soiurile sunt foarte frumoase.

Premierile.

Dela un membru al juriului, care a esaminat mai detailat poamele espuse, am aflat că la grupa I. de poame naturale: mere, pere, gutai, prune, persici, nuci etc. premiul I. de 20 coroane, dăruit de membrii din comit. centr. al Reuniunei l-a câștigat dl *Ioan Chirca* din Seliște, pentru bogata sa colecție; premiul II. de 10 coroane — școala din Cacova; premiul al III-lea harnicul pomolog *Ioan Popescu* din Sibiel; premiul IV. *Stefan Milea*, not. pens. în Tilișca; premiul V. *Sabin Savu*, not. în Vale; premiul VI. *Ioan de Preda* din Sibiu.

La grupa II. struguri: Premiul I. Anton German, *Ioan Mules*, proprietari și Nicolau Iosif, invetator în Aciliu.

La grupa III. vinuri: Premiul I. Petru Opincar, proprietar în Sebeșul-săsesc, *Ioan Droc*, prot. în Mercurea, *Avram Acilenescu*, notar în Galeș.

La grupa IV. rachiuri: *Sabin Savu*, notar în Vale, *Ioan Banciu*, proprietar în Seliște.

La grupa V-a, dulcețuri, compot: Internatul școalei de fete al »Asociației«, apoi doamnele *Otilia Comșa*, *Minerva Brote*, *Alesandrina Dopp*, *Sofia Simionescu*, s. a. al căror nume se vor vedea la lista ce o compune juriul.

Espositia de vite.

Expoziția de vite s'a înținut Joi. Au fost multe vite, foarte frumoase și soiuri de cele mai bune, dovedă că proprietarii și teranii nostri pun preț pe viticultură. La aceasta își are meritul și »Reuniunea română agricolă«. Neavând în numărul de azi loc îndestulitor, vom da un raport amănuntit în numărul viitor.

Dela Roma.

Dela frumoasele sârbări, ce le-au făcut Români în Roma, mai dăm azi unele lucruri.

Un număr de gazetă.

Din prilejul sârbărilor s'a scos un număr unic de gazetă în Roma, cu titlul »I Rumeni a Roma« (Români la Roma). Numărul e ilustrat cu portretele celor ce au vorbit la sârbare, apoi chipul lui *Cârfan*, columna lui *Traian* etc. În el sunt toate vorbirile și descrierea sârbărei. Numărul s'a vândut pentru săracii din orașul Roma.

Vorbirea lui Galluppi.

Ca de încheiere dăm frumoasa vorbire a vice-primarului *Galluppi*, ce a ținut-o la sârbarea Românilor. Eată ce a zis *Galluppi*:

Români!

Cununa comemorativă, ce ați depus astăzi pe basă acestui monument strălucit, care ne amintește una din epoci cele mai glorioase ale domniei române, este un nou și sârbătoresc atestat despre alipirea sinceră a poporului român către Italia și în special către Roma.

SCRISORI.

De sub Ineu.

— 26 Septembrie v. 1899.

Rar s'a mai văzut o vară atât de rece și ploioasă, cum au avut comunele dela istorul *Someșului-mare* în anul acesta.

Economii cari au avut de făcut 80—100 cară de fén, abia au scăpat cu 2—3 cară neplouat. Mult fén și otavă a putrezi. Prunele au crepat și putrezi pe pruni încă înainte de a se coace.

Din cauza ploilor și răcelei toate au întârziat: cu otavile, cu seceratul încă abia am gătat, ear' culesul cucuruzelor acum s'a început. În *Feldru* a doua-oară a băut ghiata în vara aceasta, zdrobind și culcând cucuruzele la pămînt, încât au fost să le culeagă pe la mijlocul lui Septembrie, în mare parte necoapte. Unicele scăzzi românești de apă minerală din Ardeal ale *Sângelui-român*, au avut un seson cum mai slab abia se poate. A stricat mult și focul din 5 Aprilie, care a nimicit mai multe clădiri de pe teritorul băilor, între cari un hotel și o vilă, pricinuind o pagubă de vre-o 15.000 fl., dar' causa de frunte că scalda n'a fost cercetată de mulți oaspeți, a fost timpul rău.

Vesta, că în *Năsăud* se pregătește o nouă înfrățire, durere, e dreaptă. O nouă bancă românească-nemțească-ungurească, banca — »Mercur« — e intemeiată, taxa de înscriere și 30% din capital sunt solviți deja. Director e ales Cehul *Ulrich*, ginerele fabriantului de bere *Goldsmid*, cununat cu directorul gimnasiului *Șotropa* și cu profesorul Dr. Scridon, ear' cassar e dl Vasile Petri. Prospectele încă în trei limbi s'a tipărit: românește-ungurește-nemțește. Trist, dar' adeverat! În Năsăud stăpânește spiritul afurisit al lui *Ciocean János*. Cu toate că la școalele normale grănitărești se propun toate obiectele în două limbi (? Red.) — paralel — românește-ungurește, în anii din urmă s'a înființat școli ungurești cu 3—4 învățători, cari

gem de elevi, pe când școalele românești sunt mai goale. *Străinii*, cu deosebire *Jidanii*, ne copleșesc, ne sug, noi îi desmierdăm, îi îmbogățim și ne silim a le intra în grătie. Nu vedeti pericolul? Români! De-a lungul ulițelor principale din Năsăud, Rodna și alte comune fruntaș-grănitărești sunt aproape numai percunați; pămîntul, vatra strămoșească, pentru cari moșii și strămoșii nostri au umplut cu șiroaie de sânge românesc câmpurile Europei, se înstrâinează zi de zi. În comune fruntașe ca Sângelui-român cu peste 3000 Români, cu băi de apă minerală foarte escelentă, cu medic, farmacie, postă, telegraf, gendarmerie, 2 preoți, 5 învățători, tîrg de săptămână etc., să nu se afle decum un comerciant, dar' nici un măcelar român, altă carne decât »koscher«-ă să nu poți căpăta și de cumva o lună de zile nu-i acasă hahamul (schächter), o lună de zile să n'ai carne: totuși e prea mult, prea suntem slăbanogi!

Am ajuns, ca sără Jidan să nu mai putem cumpăra, nici vinde nimic. Doamne, rău mai stăm! că stăm cu mâinile în sin și ne uităm cum listele îmbogățindu-se de pe spatele noastre, rînd pe rînd ocupă toate locurile frumoase și potrivite pentru »gescheft« de pe lângă drumuri, espropriând pe Români, ear' Români apucă coastele ca în Maramureș, și în urmă dacă merge tot așa — și nu-i

nădejde să meargă altcum — siliți vor fi și ai nostri ca Maramureșenii să iee lumea în cap.

Pe baza legei din 1896 articolul XXII. § 21 litera g) și pe baza ordinăriilor ministeriale, fiecare comitat și în urmă fiecare comună și-a alcătuit și înaintat spre aprobare câte un statut de pompieri (focari) obligați. Cercul *Rodnei* a trimis pe unul dintre învățătorii nostri la un curs de pompieri în Budapestă de unde întorcându-se cu atestat bun de oficer a tînuit un curs teoretic și practic în Rodna-veche. La acasta toate comunele din cerc și-au trimis câte 1—2 bărbăți, ca acestia capoi să instrueze pe toti. Cred că și în alte părți să a înțemplat, să în scurt o să se întimplă așa ceva. Deci ar fi foarte bine, dacă s-ar afla cineva care să edee o instrucție românească în stil usor poporal, cu termini românești bine potriviti, ca să se introducă termini mai buni, ear' nu pociti. Pe unul ca acesta l-as pute asigura, că numai în cercul Rodnei, dacă n-ar fi prea scumpă, s-ar trece sute, dacă nu mii de exemplare,

În pădurile grănăților taie cu deadinsul: mori de ferestrău (fireze) cu vapor în Dej, la Anies și pe Mărfi: (la isvoarele Someșului), ba pe Mărfi vreau să facă cale ferată. La aceasta trecea săptămâna trecută o ciurdă de »csikos«-i de pe la Karczag. Se vede însă treaba, că unde Jidanii sunt stăpâni, acolo nu mult dau pe trătie, fie chiar și cu fii națiunei, și așa în curând bieții »csikos«-i se reintorceau cu buzele drămboiete ducându-și de-a mână tăărăbonele, dimpreună cu rogojina, căldărușa și toată avuția ce o au.

Împușcarea lui Knezevici.

— Vezi ilustrația. —

În unul din nrii trecuți am făcut cunoscut cetitorilor nostri, că *Knezevici*, care a încercat să ucidă pe fostul rege al Serbiei, *Milan*, voind a-l împușca pe ultiță, a fost prins, osândit la moarte și osândă să și îndeplinit.

În privința pedepsei de moarte sunt două păreri între învățători. Unii zic, că să se steargă cu totul pedeapsa de moarte și făcătorii de rele, fie ori-cât de bătuți de D-zeu, să fie osândiți la temniță pe vieată, care e pedeapsă mai mare, ca moartea. Alții sunt de o părere dimpotrivă.

Astfel să împart și țările. În unele — mai puține — cum e *România*, *Belgia*, *Elveția*, — pedeapsa de moarte e stearsă. Eată pentru-ce *Lucheni*, care a omorât pe împăratul nostru, n'a putut fi osândit decât la temniță pe vieată, de oare-ce omorul să a săptuit pe pămîntul Elveției.

În celelalte țări se aplică pedeapsa de moarte, dar' să deosebesc în privință îndeplinire ei.

În *Francia* s. p. rău-făcătorilor osândiți la moarte li-se taie căpul cu *ghilotina* (un fel de mașină cu paloș). În *America* se fac încercări a omorî pe reufăcătorii cu electricitatea (adecă ca și când i-ar lovî trăsnetul). La noi, în *Austro-Ungaria* se spânzură, ear' în alte țări se pușcă osândiții. Cam aceste sunt felurile de a scăpa lumea și societatea omenească de rei și blăstămati.

În *Serbia* pedeapsa de moarte se duce în deplinire prin glont. Astfel a fost omorit și *Knezevici*, la Belgrad, în Septembrie a.c., după-cum arată ilustrația nonstră de azi. Se vede milicia și preotul cu crucea în mână, ear' cei ce pușcă sunt gendarmi. Ilustrația ne arată minutul, când *Knezevici* lovî de gloante, șovăie și e să cadă în groapa dejă gata, în care a și fost astupat.

PARTEA ECONOMICĂ.

Prelegerile din pomărit.

(Urmare).

Bă, care din noi are trei pruni uscați de jumătate și un măr pădureț în gardul din fundul grădinei, ne chiar supărăm pe cel ce ne impută că nu punem preț pe pomărit și bătându-ne pieptul strigăm: »O fi, sunt unii că nu pun preț pe pomărit, dar eu știu că am grădina plină de pomi și tot nu mai pot face din ei plug cu patru boi, că poamele le măncă cei copii, că eu nu sas, să închid ușa grădinei dinaintea copiilor, că de aceea le dă D-zeu, să se îndulcească cei amărăti de copii din ele!«

Așa stănd lucrul, vezi bine, că nu putem înainta în avere. Că bine că locurile cele bune ni-le lucrăm și producем bucate și nutreț deajuns pentru casă, dar colo primăvara totuși vedem că ni-se ciuntă și bucatele și nutrețul vitelor. Și de ce?

Fiindcă noi bani să se acoperim năcăzurile nu știm face ca Sasul.

Apoi, grădinile noastre nu aduc atât folos, că aduc Sasului grădinile lui, că lui grădina-i aduce bani uscati. Ear locurile mai slabe?

Ce să spun eu, privescă tot creștinul în lungul și latul Ardealului, căde dealuri sterpe, goale goluțe și vedea mai la fiecare sat. Bă, mergeș omul cu trenul, se însăpmântă căte dâlme goale, nefolosite vede. Că a le ară și cultiva cu bucate nu se poate; fără fac puțin, deci rămân goale, nefolosite, mult de pasăniște viței pe ele. Și acelea să arătă face să aducă mii și milioane de florini în ţeara noastră, să arătă umplă cu pomi roditori, cari sunt mai puțin sălbătici, ear cele din seamă înafară de reale, să arătă umplă cu acați. În modul acesta ar aduce folos, și încă folos mare. Dar pomi trebuesc cultivăți și acații încă nu cresc de sine singuri.

Să vorbit mult în toate foile noastre despre acest lucru; nu este o carte de școală, nu este un calendar, să nu fi recomandat cultivarea pomilor; dar puțină ispravă se vede. Oamenii nostri să mișcă foarte cu greu, tare anevoie vor să se apuce de cultivarea acestui ram de economie atât de placut și folosit. Si nu ne-ar prinde mirarea, dacă n'ar avea loc potrivit pentru pomi, și nu ne-ar prinde mirarea, dacă n'ar vedea zilnic pe vecinii lor, pe Sași, că hăram de ban fac din cultivarea pomilor; dar loc au destul de mult și de potrivit, exemple văd destule, povete încă li-

dau din partea ziaristicei noastre, și totuși încep și cu greu să mișcă, deși numai spre al lor bine ar fi, dacă s'ar mișca mai cu energie.

Să ne întoarcem ear la Sași! Ei au pometuri mari, cari le aduc poame multe și bune, ei au și pe hotar, prin țarină și prin pădure pomi altoiți, și totuși li-se pare că nu s'ar destui; deschid pomării noi, tinere, după planuri anumite mai raționale, pline cu soiurile cele mai alese de pomi iernatici. Să meargă omul numai în Bistrița și jur, și să a mira de ce va vedea cu cei doi ochi.

Și vecin cu săsimea Bistriței, este Bărgăuul-cel-românesc. Acolo se fac doară cele mai bune vișine în Ardel. Și merele priesc bine. Dar le cultivă doară cineva în așa măsură și mod ca vecinii lor săși? Eu nu răspund, am fost, am văzut, m'am convins că sunt departe de Sași cu cultivarea pomilor, deși atât de aproape de ei cu statul. Și, să ținem bine minte, Bărgăuanii nu sunt între cei mai înapoiați cultivători de pomi,

avere, de bunăstare, ca să nu fii coada neamurilor, ci fruntea lor, după cum s'ar căde să fii după numărul cel mare al fiilor tăi și după a lor destoinicie trupească și sufletească.

Am zis, și știm bine toți, că din toți locuitorii Ardealului, Sașii se ocupă mai tare de acest ram al economiei, ce se numește pomărit. Ei toți au pomi, toți îi știu altoi, toți știu trage folos din poame. Dar cu atâtă nu să indestulesc. Ei vreau ca și mai bine să știe aceste lucruri, ca și mai mare folos să aibă. Spre acel scop umblă bărbați învătați de-a lor prin toate centrele lor și țin prelegeri publice, dau sfaturi obștești despre aceste lucrări. Așa, mai zilele trecute, grădinarul suprem Fischer (Fischer) dela școala agronomică din Mediaș, s'a dus în orașul Bistrița și a ținut în palatul reunii industriale o prelegere practică despre pomărit, care a fost ascultată cu mare băgare de seamă de toți pomologii și iubitorii pomăritului din Bistrița și jur. Din acea minunată prele-

gere, vom estrage

— după «Bistrița Zeitung» nr 41 — ceva pentru bunii nostri cetitori, din care mult pot învăța. Eată cam ce zice dl Fischer:

Tinutul Bistriței este cămara de poame pentru multe ținuturi; dacă-i vorba să rămână tot așa, atunci trebuie fără orice glumă cultivată mai departe; tot poporul trebuie să lucreze la ea mult și bine.

În valorisarea poamelor suntem încă tare înapoiati. Poamele trebuie să fie bucătă națională, și vinul de poame trebuie să dudescă pe îndrăcitul de vînărs, la din contră

muncitorul nostru și perde cu timpul mintea. Nimerita alegere a soiurilor de poame este un mare merit al pomologilor de aici. Unde se cultivează pomi, trebuie ca pămîntul, așa și cel al școalăi de pomi, să fie bine cultivat prin rigolare. Simburii cei mai buni sunt cei contrași din poame pădurește, simburii se seamănă toamna, ei se scutesc de șoareci prin un înveliș de var. Solul pămîntului să fie nesipos-lutos, cu o poziție favorabilă, liberă, scutită de vînturile vestice (de apus).

Sirele să fie depărtate unul de altul de 40 cm. E bună gunoarea cu cenușă pe sinea. Pămîntul școalăi de sădit trebuie rigolat din toamna în afuzime de 70 cm. Pădureșii trebuie să sădiți primăvara.

La plantare avem lipsă de 2 sfotă împărțite în părți egale și de o altă sfotă încă (Va urma).

Gunoiu verde.

Sub numele de gunoiu verde, se înțeleg toate acele plante verzi, care crescute pe pămîntul arător, cu prilejul aratului se întorc sub breazda de pămînt, ce se ară cu plugul, pentru ca acelea să se poată asemena și întrupa acolo earashi pămîntului, din care au crescut. Cu cât plantele numite sunt mai multe și cu cât acelea sunt de un soiu mai bun și mai ales: cu atât și gunoiul verde produs din acelea se face mai mult și mai bun.

După cum se știe, plantele verzi conțin în ele cel mai mult azot, care contribue la nutrirea plantelor într'un mod foarte binefăcător. Azotul numit ajungând prin arat, în partea mai din jos a pămîntului, de acolo străbate prin rădăcini direct la nutrirea plantelor sub formă de materie organică.

Se știe mai departe, că pentru nutrirea plantelor sunt de lipsă două feluri de materii nutritoare și anume: materia organică, care adecă provine din organele plantelor și uneori și dintrale animalelor, și materia anorganică, care provine din sărurile, cenușele și celelalte minerale aflătoare în pămînt.

Dacă pămîntul se ară atunci, când pe el sunt o mulțime de plante verzi, din acestea să desvoală multă materie organică. De aci ne putem explica foarte ușor, pentru ce în ogoarele lăsate, sau necultivate în tot anul, se face grâu și săcara mai bine ca în cele cultivate neîntrerupt. Negreșit, că azotul ce se află în plantele care se întorc cu prilejul aratului sub breazdă, îngăsează într'un mod foarte însemnat pămîntul respectiv.

Văzând aceasta economii practici nu s-au mai mulțumit numai cu plantele acele care au crescut de sine pe loc, ci au început să samene chiar ei anumite plante, pe care după ce au crescut și s-au desvoltat încântător, le-au întors prin arătură sub pămînt, ca pe un fel de gunoiu verde. Astfel de plante sunt: măzăriche, rapiță, hrișca, săcara, grâu, și asemenea, care adecă au mai multe frunze și rădăcini și pe lângă acestea și o vegetație mai puternică.

Gunoiu verde este de o însemnatate deosebită pentru economia câmpului; prin acela se împedează scurgerea leșilor din pămîntul arător în pătura moartă din subpămînt cu prilejul ploilor torențiale de peste toamnă, iar iarna și primăvara înăbușesc creșterea buruienilor nefolositoare și veninoase și dau totodată și pămîntului o parte însemnată din materia numită azot.

Prin mai multe încercări s-a adeverit că 12—15 mii chilograme de măzăriche verde bunăoară îngropată pe un hecat de pămînt, a dat dela 80—100 chilograme de azot, ceea ce prețuiește tot atât, că 18—20 chilograme de bălegar moale produs din gunoiu uscat sau căt leșă propusă din aproape 500 chilograme cenușe de lemn.

Gunoiu verde se produce îndeobște pe toamnă, după ce s'a luat recolta de pe pămîntul respectiv. Atunci se ară, se seamănă și grăpă unele din plantele sus numite, care apoi până prin Octombrie sau Noembrie cresc și să desvoală așa de bine, încât dau cel mai bun și mai prețios gunoiu verde.

Pămînturile destinate pentru cultura sămănăturilor de primăvară, dacă se lasă de cu toamnă nearate, perd o mulțime de materii nutritrice din ele, de oare ce s'a constatat prin analiza apeler venite din asemenea pămînturi, că aceea duce cu sine partea cea mai însemnată a materiilor numite.

Din acestea credem, că se poate vedea lămurit, de ce însemnatate este gunoiul verde și ogoarele de toamnă pentru economia câmpului și la ce perdeți mari își espun pămînturile lor acei economi, care nu le ogoresc peste iarnă, ci le lasă așa în arșița soarelui și spălatul ploilor, până ce se scurg mai toate materiile nutritoare de pe suprafața lor.

I. G.

Cum să deschidem o boltă?

— Scrisoare către un prieten. —

M'ai rugat să-ți dau îndrumările de lipsă având gând să deschizi o boltă la voi în sat. Iartă-mă, am fost ocupat cu de-ale economiei, mai cu seamă cu culesul cucuruzului și de aceea nu 'ti-am putut răspunde așa îngribă.

Îți laud hotărîrea, baremi de ar fi căte unul ca tine în tot satul să se ocupe și cu negustoria, căci prea ne sugă lipitorile satelor cu marfa lor. Să-i facem de pe spatele noastre domni! Asta e cea mai mare rușine și daună pentru noi. Încât mă pricep și eu îți dau îndrumările de lipsă, la ceea ce mă întrebă:

După ce știu că îți ai locuința în mijlocul satului, chiar lângă drumul țărei, îți pot spune, că e potrivit locul pentru a-ți deschide prăvălie.

Te să îndrumez deci, ca cu ori-și-ce preț să-ți faci ușă către drum. Chilia unde îți marfa să fie la ori-și-ce întemplată uscată, păreții să nu fie umezi. Griji în primul loc să-ți fie boltă padimentată. Dacă le vei avea aceste două, te asigur, că marfa nu 'ti-a mucezi niciodată, cum observ la unii de pe sate.

Fiindu-ți localul prăvăliei gata, umblă după marfă și licență. Licență o poti căpăta și dacă îți procurezi marfa. Aceea îți vine în 3 zile dela trimiterea rugării; chiar la casă când aceea nu 'ti-ar veni nici la trei zile, poti vinde, că ai drept după lege. Rugarea să-ți fie provăzută cu timbru de 1 fl. și în ea o acuzație despre purtarea-ți morală (Ergölcsei bizonyítvány) făcută de antistitia comunală.

Ce privește procurarea marfei, omul acolo se adresează, de unde o căpătă mai ieftin și mai bună. La procurarea acesteia îți atrag atențunea să nu cumva să fii sedus de vre-o ieftinătate jidovească, căci ușor poti fi înșelat. Îți-dă marfa ieftină, dar' rea.

Ca să fii mai asigurat despre o marfă bună, te îndrumez, adreseză-te la „Concordia“, soc. com. în Sibiu, care e cea mai mare boltă românească la noi, de acolo poti căpăta marfă bună și ieftină totodată. Nu lăcomi, amice, la seducerea vre-unui Jidan, că îți dă marfa în credință, căci el te-a plătit cu o marfă reală nefolosibilă în prăvălie, afară de aceea o vei plăti îndoit. Mai bine îți procură pe rînd, când ai parale și nu vei fi înglodat în datorii.

După ce le ai toate, apucă-te de vînzare, dar' numai pe lege. Dacă îți procuri marfă dela „Concordia“, intru atât o poti da de ieftin, ca și la oraș, și totuși și tu vei avea dobândă. Nu face ca jidannl, care pe sate dă de un crucer 2 (zi două) bucăți de zăhar alb (de cel tăiat pătrat) pe când la oraș dau patru bucăți. Multe de acestea așa avă să-ți însir, dar' la ce? Si tu poti să le știi. Vinde numai cum 'ti-am spus și nu te vei înșela nici pe tine, nici pe altul.

Încă una frate. Nu da marfă pe credit la ori-cine (în credință). Creditorii tăi, cari la început vor fi oameni buni, aceia îți vor pune capul. Știi cum fac unii creditori? Când n'au bani vin la tine să le dai pe credit; iar când au bani, se duc la altă boltă. Încât poti dărnu da pe credit. Unii creditori nu îți plătesc cu ani întregi, cauți deci a-i da

pe mâna judecătoarească. Atunci te blasfemă și înjură, ba mai învață și pe alții a nu veni la prăvălia ta. Deci încât se poate nu-ți prăda marfa pe credit.

Bolta ta va fi cercetată mai bine dacă poti vinde tăbac și sare. Precum știu eu, de casa ta nu este nici o boltă aproape, în carea să se afle tăbac și sare. Deci poti căpăta licență și spre vînzarea acestora. De cumva e aproape vre-o boltă de tăbac și sare, atunci nu poti căpăta licență amintită. Rugarea o vei adresa la perceptorat (kir. adóhivatal) provăzută cu timbru de 1 fl. atât pe cea pentru tăbac, că și pe cea de sare.

Cum pe scurt aș fi sfîrșit; cearcă și într'alt loc, dar' de poti căpăta deslușiri mai lămurite. Eu, căt mă pricep 'ti-am spus, și 'ti-am spus din tot sufletul. Primește-le deci, ca dela amicul tău

Ioachim B. Pop.
invățător.

Cartea dărilor.

Ni-a sosit o broșură scrisă de dl Wilhelm Niemandz, cancelist orășenesc la oficiul de dare din Brașov, intitulată:

Instrucțiuni populare despre „Datorințele și drepturile purtătorului de dare“.

Aceste instrucțiuni le-a dat dl autor mai ântâiu în limba germană și maghiară și fiind bine primite le dă acum și în limba română. Ediția prezintă să a făcut sub auspiciile și îngrijirea dlui director Arseniu Vlaicu. Aceste „instrucțiuni“ numai folositoare pot fi tuturor porțierilor sau contribuabililor nostri, tuturor celor ce plătesc dare către stat și comună.

Broșura tractează: **A. Dăriile de stat:** a) dări directe: 1. Darea de pămînt. — 2. Darea după chiria casei și darea clasei de casă; scuturile de dare pentru edificiu nou. 3—6. Darea de căști la clasa I, II, III, IV. — 7. Darea după cametele de capital și darea de rente. — 8. Darea întreprinderilor și asociațiunilor obligate la dare publică. — 9. Darea de mine (băi). — 10. Arunc general după venit. — 11. Taxa de scutire de milărie. — 12. Darea de pușcă și de vînat; b) dări indirecte: 12. Accisul de vin. — 14. Accisul de bere. — 15. Accisul de debit de spirit. 16. Accisul de consum de carne. — 17. Accisul de consum de zăhar. — 18. Competențe; a) taxa de timbru; b) taxa de drepturi.

B) Aruncuri comunale: a) aruncul comunal; b) aruncul comitatens; c) aruncul de școală și biserică; d) contribuția pentru munca publică; e) darea pentru drumurile comitatense; f) darea pentru câni; g) darea pentru apă.

Într'un supliment ni-se arată favorabile de dare de stat pentru fabrici. Taxa pentru camera de comerț și industrie.

Urmează apoi: *Despre dări în general.* Terminul pentru platirea dărei. Prolungerea terminului de plată. Reducerea dărei. Prescrierea dărei. Esecuție. Termine de presentarea fasiunilor. Recursuri în cauza dărei (de ori ce soiu ar fi darea).

Formulare de rugări (jalbe), pentru tot soiul de dare.

Din cuprinsul aci resumat se vede despre ce lucruri neapărat trebuie să se trateze la cartea, care e bine să și-o cumperi și să o aibă la indemana, cei interesați ca să poată căuta în ea, de către orice cere lipsa. Se poate procura și dela librăria noastră. Prețul e 60 cr.

SFATURI.

Nutrirea cailor cu ovăs.

Caii nu se nutresc cu aceea ce mânca, ci cu aceea ce pot mistui. Partea aceea a nutrețului, care nu apucă să se mistuiască în rândă, eșe afară în balegă aşa fără nici un folos. Este deci neapărat de lipsă, ca nutrețul să rămână timp mai îndelungat în rândă căci din potrivă nu se poate mistui deajuns.

În urma unor cercetări făcute înadins, de cără niște profesori dela o școală de economie din Franția, s'a constatat, că nimic nu este mai stricăios și mai dăunos, decât a da cailor apă îndată după-ce au fost nutriți cu ovăs. Pentru constatarea acesteia au fost nutriți unii cai cu câte patru litre de ovăs și numai decât apoi au fost și adăpați, ear' după adăpat au fost uciși.

Purcezându-se după aceea la desfacerea pântecului și la cercetarea nutrețului, s'a constatat că numai o litră de ovăs mai înota în rândă; ear' celelalte trei s-au fost scurs deja cu apa în mațe. Din această încercare se poate vedea, ce influență are adăpatul cailor îndată după-ce au fost nutriți cu ovăs.

Adăpatul vitelor cornute.

Caii nutriți cu fén sau alte nutrețuri mai mari se adapă de regulă după-ce au mâncați, ear' vitele cornute se adapă de regulă în decursul nutrirei, de oare-ce după-ce încep a rumega nu mai prea beau aşa bucurosi apă. În urma dumicării în gură, dar mai ales în urma rumegării, nutrețul aşa se mănuștește, încât chiar și acela se spală încărcăta. Adăpatul pe nemâncate mai nici odată însă nu se potrivește.

Vitele rumegătoare trebuie adăpate deci numai după-ce au mâncați o porție oare-care de fén, otavă, paie sau alt nutră, ear' ceea-altă porție, care trebuie să fie mult mai mare ca cea dintâi, trebuie să li-se dea numai după-ce au beut apă. Pleava, napii de nutră, tărițele, făina și a. trebuie date de regulă după-ce au fost vitele mai întâi adăpate.

Stiri economice.

Avis. Nefiind subscrise toate acțiunile din emisiunea a III-a a cassei de credit și economii »Racotană«, soc. pe acțiuni în Șeica-mare (Nagy-Selyk), subscrisa direcțione a prolongit termenul de subscrisie până în 31 Decembrie a. c. Totdeodată sunt rugați toți acei domni cari au subscris acțiuni, până la terminul sus numit a solvi 25% de acțiune. *Direcționea.*

Cai din Ungaria la Paris. Societatea de tramvai din Paris vœste să procure pentru timpul expoziției 2500 cai din Ungaria. În acest scop, prin plenipotențiați trimiși deja în Ungaria, a intrat în pertractări cu un comerciant de cai din Timișoara.

Starea economică, cu 15 Oct. c. a fost, după rapoartele sosite la ministrul de agricultură — următoarea:

Cartotii (crumpene) în unele părți s'au stricat, dar' în cele mai multe locuri au dat roadă bună. *Napii de nutră* au fost buni; cei de zăhar mai slabii dar' acestia sau plătit bine. *Tăbacul* e de calitate bună, dar' roadă e mijlocie. *Varza* a dat roadă îndestulitoare. Roadei viilor i-au stricat ploile din urmă. Culesul viilor s'a făcut în cele mai multe părți; rezultatul peste tot e abia mijlociu; calitatea vinului însă e bună. *Pomnii* au dat roadă slabă. De nutră nu se simte lipsă.

Lucrările economice sunt întârziate în unele locuri prin ploii. Sămenăturile de vreme au răsărit și sunt frumoase.

SCOALA ROMÂNĂ.

Cele patru operațiuni fundamentale.

Modele de lecții de fond din Aritmetică.

Lucrate după planul »Treptelor formale«. Pentru bienul II. (clasa III. elementară nedespărțită), de Iuliu Birou, înv. în Ticvaniul-mare.

(Urmare și fine).

II. Sistemisarea — Inducțiunea (cu fazele sale).

1. Priviți acum la lucrarea antâia! Ce numeri am adunat? (... 36 florini și cu 28 florini). Ce fel de numeri sunt acestia, fiindcă sunt de aceeași numire? (... numeri de același fel). Căți numeri s'au format grămadind sau reunind la olaltă numerii 36 și cu 28? (... un singur număr). Cât am aflat, că fac 36 florini și cu 28 florini? (... 64 florini). Cum este numărul 64 față de numerii 36 și 28? (... mai mare). Din ce numeri s'a format numărul 64? (... din numerii 36 și 28). Ce facem noi dar' când adunăm? (... grămadim sau reunim mai mulți numeri într'unul singur mai mare), Cum am așezat noi numerii, ca să-i adunăm mai ușor? (... unul sub altul). Pentru-ce i-am așezat unul sub altul? (... ca să vină unități sub unități și zeci sub zeci). Ce semn am pus la dreapta numărului prim? (... + dreaptă). Ce semn am tras pe sub numerii de adunat? (... o linie orizontală). De unde am început să adunăm? (... dela dreapta spre stânga). Ce am adunat mai întâi? (... unitățile). Ce am adunat după unitățile? (... zecile). Când unitățile ne dau zeci, ce facem cu ele? (... le adunăm la zeci).

2. Uitați-vă și la lucrarea a doua! Ce numeri am adunat? (... 47 și 35). Cum i-am așezat? (... unul sub altul). Ce am tras pe sub numerii de adunat? (... o linie orizontală). De unde am început să adunăm? (... dela dreapta spre stânga). Să resumăză adeca și acest exemplu, ca și primul.

3. Tineți minte: *Adunarea este o lucrare prin care reunim mai mulți numeri de același fel într'un singur număr.*

Numerii dați, ce-i adunăm, să numesc sumanzi sau adenți; ear' numărul aflat sau rezultatul să numește sumă sau total.

Ca să adunăm doi, ori mai mulți numeri de același fel, compuși din unități și zeci, ii așezăm unii sub alții, ca să vină unități sub unități și zeci sub zeci. Tragem apoi o linie orizontală pe sub numeri, spre a-i deosebi de suma, ce o scriem dinjos. După aceasta începem să adunăm dela dreapta spre stânga: întâi unități cu unități, și apoi zeci cu zeci. Dacă unitățile ne dau zeci, le scriem sub zeci, păstrând pentru unități numai unitățile până la 9.

Ce este adunarea? Cum să numesc numerii la adunare? Cum se numește rezultatul adunării? Cum se face adunarea numerelor scriși în linie verticală?

III. Aplicarea — Deducțiunea ultimă (cu fazele sale).

a) Scrierea regulelor în caiete.

1. Acum luati seama, că eu voi scrie regulele adunării, ce învețărăți astăzi pe tablă. De aci voi le veți copia în caietele voastre de Aritmetică sub problemele ce ati lucrat. Acasă apoi le veți repeta de mai multe ori, ca să le știți bine!

2. Ce veți copia în caietele voastre de Aritmetică sub probleme? De unde le veți copia? Pentru-ce le veți copia?

3. Bine! Copiați în liniște! (Învățătorul scrie pe tablă regulele învățate în lecția aceasta, iar școlarii le copiază pe caiete, ca ocupăriile silentă; acasă însă le vor ceta de repetiție-spre a li-se întipări bine în minte).

Notă. Scrierea definiției și a regulelor pe tablă și în caiete se poate face și la finea fazei a 3-a dela dreapta Sistemisării. Eu însă, fiindcă o consider aceasta mai mult ca uu fel oare-care de aplicare, o am făcut aci, la treapta Aplicării.

b) Resolvarea problemei de aplicăție.

1. Scoateți tablile: 1, 2, 3! Veți scrie cu toții pe tablile probleme, ce o voi dicta și scrie eu pe tablă, ca să o rezolvăt apoi în liniște. (Învățătorul dictează și scrie pe tablă, ear' școlarii pe tablile):

»Un școlar a cumpărat 2 cărți: una cu 25 cruceri, a doua cu 36 cruceri. Căți cruceri a dat el pe amândouă cărțile?«

2. Ce veți copia și rezolva pe tablile? (... problema de pe tablă). Cetește problema, N.! Ce cunoaștem în această problemă? Ce nu cunoaștem? Ce vom da să aflăm? (... căți cruceri a dat pe amândouă cărțile?) Dat-a pe amândouă cărțile mai mulți cruceri decât pe una, ori mai puțini? (... mai mulți). Prin ce lucrare veți afla dar', căți cruceri a dăt pe amândouă cărțile? (... prin adunare). Ce numeri veți aduna? (... 25 cruceri și cu 36 cruceri).

3. Bine! Copiați problema și o rezolvați în liniște!

Notă. În școală elementară nedespărțită, unde un învățător lucrează o jumătate oră, nu se desfășură în același mod, — resp. clasă — decât primele 2 trepte formale, *Claritatea și Sistemisarea*; ear' treapta a 3-a *Aplicarea*, și anume rezolvarea problemei de aplicăție (din categoria a doua de sub b), — se face în o altă oră ca lecție indirectă, cu care se încep totdeauna toate lecțiile directe.

II. Cercetarea și corectarea indirectă a lecțiilor.

Bienul III. — Școlari, din bienul III., ce ati avut să calculați în liniște din Geometrie? — Cât ati aflat, că e de mare suprafață aceluia agru? (... 14.684.7 m.) — Dar tu, A., cât ai aflat? (... tot atât). Bine! Cei ce au aflat altfel să cerceteze, căci au greșit.

Bienul I. Școlari, din bienul I., să-mi spuneți și voi ce ati avut să calculați? Arătați să văd cum ati lucrat exercițiile abstractive! (Învățătorul cercetează, și dacă vră-un școlar a greșit se pune să cerceteze).

Acum fiți atenți cu toții! *Veți cănta strofa a 2-a din marsul școlar »Să mergem frați la școală«. Sculali! (După ce învățătorul dă tonul, școlarii cântă): »Un om, care nu știe celi și calcula...« (după tactul învățătorului. Gătându-se strofa, învățătorul): Se-detă!*

Notă. 1 La finea lecției, după cercetare, — (dacă e la prima jumătate de oră), — pentru împrospătarea atenției, poate ave loc o mică pauză de 2–3 minute, în care se fac mișcări gimnastice, ori se cântă o strofă dintr-un cântec potrivit cu materia predată; ear' dacă e la finea orei întregi, urmează pauza de 10 minute, în care școlarii trec în curtea școalei pentru recreare.

2. După recreație învățătorul trece la alte bienuri pentru predarea altor lecții indirekte și directe.

Adunare învățătoarească.

Raport despre adunarea filialei a III-a a Reuniunii învățătorilor români gr.-cat. »Mariana«, ținută la 1 Octombrie st. n. a. c., în comuna Bileag, protopopiatul Bistriței.

Adunarea a decurs după următorul program:

Mai întâi participarea în corpură la asistarea serviciului divin și convocarea spiritului sfânt, într'ajutor, la care au luat parte mai toți învățătorii.

După aceea a urmat o tractare practică despre »Petroleu« ținută de învățătorul din Bileag, Gavrilă Hordouan, care arată semne de a fi bun învățător, fiindu-i propunerea deplin succesoare după părerea comisiunii critisătoare esmisă din persoanele lor Teodor A. Bogdan, învățător în Bistrița, Ioan Tiniș, învățător în Neț și Pongraț, învățător în Arcalia.

După critisarea tractării practice a urmat disertațiile următoare:

a) despre »Gimnastică«, de Teodor A. Bogdan, învățător în Bistrița;

b) despre »Scoala repetițională«, de Ioan Mathe, învățător în Chiraleș;

c) »Folosul computului«, de I. Moldovan.

Disertațiile au fost foarte bune și viu aplaudate.

Nu pot trece cu vederea energia cu care lucră această mână de oameni, contribuind prin aceea la prosperarea acestui despărțemēnt, ce până acum mai mult a fost în neactivitate; aşa se vede, că prin domnii Teodor A. Bogdan din Bistrița, Gavrilă Hordouan din Bileag și Ioan Tiniș din Neț, și-a câștigat brațe harnice și puteri îndoile.

După finirea adunării a urmat masă comună, ținută în modestul cuartier al lui Hordouan, la care nu au lipsit nici toastele. Preotul local încă și-a aflat de sfântă datorință a lăsat la această masă comună, unde nimic nu a lipsit decât numai moștenitorul protopop Szilasi, pe care demult nu l-au putut cuprinde învățătorii în sinul lor. Dar să încheiu, aducând și pe această cale sincere mulțumite lui Hordouan pentru frăteasca primire și mai cu seamă st. sale soție, pentru multă amabilitate cu care a avut bunătatea să ne primă. Adunarea filială de toamnă se va ține în Chiraleș.

Până atunci să auzim de bine.

Dela reuniunea »Mariana«.

— Invitat —

Reuniunea învățătorilor gr.-cat. »Mariana« din vicariatul Rodnei și protopopiatele Bistriței și a Budacului-român își va ține adunarea generală la 5 și 6 Noemvrie a. c. st. n. în Bistrița, în scoala gr.-cat, la care se invită cu toată stima a lăsat atât d-nii membri, cât și on. public interesat de cauza învățămēntului.

— Program —

1. Membrii Reuniunii la 8 ore a. m vor asista în corpură la serviciul divin în biserică greco-catolică.
2. La 9 ore se va ține în scoala confesională gr.-cat, o prelegeră practică de 1/2 oră din învățămēntul intuitiv despre »măr«, prin un învățător, care se va designa înainte de începerea adunării, spre care scop fiecare învățător va avea a se pregăti la această lecție.
3. Deschiderea

ședinței în biserică gr.-cat. — 4. Esmitea comisiunilor: a) pentru verificarea protocolului; b) pentru critisarea prelegerii practice; c) pentru înscrierea de membri noi. — 5. Raportul anual despre activitatea Reuniunii. — 6. Raportul cassarului, a comisiunii pentru censurarea rațiunei anului 1899 și pertractarea preliminarului de budget pro 1900. — 7. Cetirea disertațiilor: a) »Cultura și moralitatea« prin Iuliu Chitta, învățător în Bistrița; b) »Cum își poate câștiga învățătorul iubirea, încrederea și respectul comunităței sale« prin Silvestru Murășan, învățător în Rodna-Veche; c) »Proiect de plan special pentru scoalele repetiționale economice« prin Ioan St. Pavălea, învățător în Runc; d) »Apărarea scoalei și a învățătorului« prin Teodor A. Bogdan, învățător greco-catolic în Bistrița. — 8. Raportul comisiunilor de sub pct. 4. lit. b) și c). — 9. Raportul comisiunilor esmise de adunarea generală din anul trecut pentru censurarea operatorilor: a) »Scoala adulță«; b) »Predarea limbei maghiare în clasa I-a și II-a a scoalelor poporale române provăzute cu mai mulți învățători«. — 10. Raportul comitetului la însărcinarea adunării generale din anul trecut referitor la edarea unei foi pedagogice. — 11. Pertractarea propunerilor însinuate la președinte cel puțin cu 24 ore înainte de adunare. — 12. Ocuparea postului de vicepreședinte devenit vacanță prin abdicare. — 13. Statorarea timpului și locului pentru adunarea viitoare. — 14. Închiderea ședinței. Presidiul reuniunii învățătorilor greco-catolici »Mariana«.

Năsăud, la 15 Octombrie 1899.

Pentru președinte: Secretarul:

Ignatiu Seni *Clement Grivase*.

NB. În 5 Noemvrie după ședința primă va urma prânz comun.

Acei d-ni membri, cari reflectează la cuartire, sunt rugați a se adresa până în 4 Noemvrie la d-nii Iul. Chitta și Teodor A. Bogdan, învățători în Bistrița.

„Almanachul învățătorului român“

A apărut de vre-o zece zile *Almanachul învățătorului român*, an II, pe 1899–1900.

Este o carte unică în felul ei și de nespus folos pentru învățători. Se pare însă, că nu e destul de cunoscută această nouă publicație. Căci de ar fi cunoscută, pe cât e de folositoare, bogată în cuprins și elegantă prin înfățuire, ar fi trebuit să se treacă totă ediția în cele zece zile.

Sau e prea mare indolență pentru astfel de lucruri între învățătorii români...? — Se poate!

Ne aducem aminte de un cas. »Foaia Pedagogică« oferise 33 exemplare gratuite învățătorilor, cari le vor cere, și vor lua obligația de a le păstra, compactă și așeză în biblioteca scoalei.

Să publicat în toate foile ofertul acesta în formă de *apel* sau *rugare* către învățători.

Se vor fi înștiințat cățiva, dar *pufini*. Destul, că s'a dat a doua-oară de stire prin toate foile, că să binevoiască domnii învățători să ceară gratuit »Foaia Pedagogică«, pentru că mai sunt multe exemplare de dat din cele 33...

Nu-i aşa, că-i semn bun acesta?

Dar să nu ne mirăm! Așa o foaie ce apare tot la 15 zile, dă de lucru omului; de 2 ori pe lună să o primească dela postă, apoi să o taie, să o frunzărească, să o cetească, apoi să o pună într'un loc sigur, să nu piară, și în fine după un an să o ducă la compactor, să-i plătească 2–3 pițule pentru compactare, și apoi să o așeze în bibliotecă.

Ce de grije, ce de val! În privința aceasta *Almanachul* lui Velcean e cu totul altfel.

Dacă ar face și dinsul un concurs de cereri, ca să-l împără de-a fișa, incinste, — prind rămasag că ar avea mai bun succes ca »F. Pedagogică«.

De ce? De unde-mi vine mie, om neștiut în ale dăscălei, credința aceasta?

Uite de ce și de unde. *Almanachul* lui Velcean e cu mult mai *comod*. Apare nu de 24 ori, ci deodată. Cu o singură încordare îl primești dela postă. Si încă cum? Legat gata, și legat frumos, elegant, căt de-a dragu să-l pui în fereastră ori pe masă. Poți să frunzărești prin el fără să te mai ostenești a-l tăia; e tăiat. Apoi găsești prin el ce-ți place: călindar, tipic, despre timbre, despre postă, telegraf, poesii, amintiri, proverbe, și ce e mai mult fotografii. Așa ceva frunzărești cu drag. Lucruri prea grele nu-s. De pildă prelegeri practice — acestea-s plăcisoare — și de aceea e bine că lipsesc. Drept că sunt și aci lucruri multe foarte serioase, cari îți dau de gândit, și-ți deșteaptă uneori și muștrări în suflă... dar' acestea nu le cetește omul, și *punctum*. Din contră mai bine treci înainte, la filele dalbe... sunt foarte multe. Dacă îți cumperi o cerusă cu un cruce, o poți pune în *Almanach*, căci are teacă anume, și ori-când îți poți face însemnări, cum îți place...

Eată de ce cred eu, că dacă dl Velcean ar trimite cări în toate părți, și răvașe în toate orașe, că dă *Almanachul* gratis și franco — cum se dău preiscurantele — poate că ar trece mai curând decât — aşa, cum vrea dinsul să treacă, pe bani, cu 1 fl. exemplarul.

Atunci poate că s-ar găsi între 3000 de învățători români, 5–600 care să-l ceară pe o carte postală de 2 cruceri. Nu știu ce gând are dl Velcean — că nu-s introdus în tainele inimii sale — dar' mi-se pare că învățătorii nostri, mulțimea lor, — *onoare exceptiunilor* — așteaptă timpul lui *gratis și franco*.

Deocamdată unii se scăpă cu vorba: — Că-i mai frumos cel dela Caransebeș....!

Știi ce înseamnă vorba asta?

A apărut la Caransebeș, din prilejul iubileului de 25 ani al Reuniunii învățătorilor din diecesă o carte ocasională ce se intitulează și ea *Almanach*. Știi, cum era *Almanachul României June*, cum era *Almanachul soci Andrei Saguna*, a teologilor din Sibiu, și cum era să fie — în timpul din urmă — *Almanachul soci Petru Maior*. Va să zică o carte de ocasie, în care se adună lucrările membrilor unei societăți, actele și discursurile unei sărbări iubiliare și altele de acestea. Sunt cărți bune acestea, nu-i vorbă, dar nu-s de felul *Almanachului învățătorului român*, și nu se pot asemăna cu el. Aceasta e publicație periodică, apare în fiecare an, cu un anumit scop, ce-l are înainte; ear' celealte *Almanachi* sunt cărți de ocasie, cari n'au întă înainte, ci mai mult privesc un act din trecut, un iubileu, o festivitate.

Aceea e o carte de pietate, de sărbătorire, aceasta o carte cu scopuri practice. Aceea e aşa zicend o carte de lux, ori de literatură beletristică, aceasta o carte cu tendențe de instrucție, de propagandă pentru anumite idei, servind intereselor speciale ale unei clase de oameni, în acest cas interesele deosebite ale scoalei române și ale învățătorilor români.

Când oare vor înțelege cei 3000 de învățători români aceste scumpe interese ale lor și ale noastre ale tuturor?

Când vor înțelege pe cei-ce lucră pentru ei și pentru cauza culturii române?

Dela scoală.

Răvașul școalei.

Concursul școlar. Cu termen de 30 zile este deschis concurs pentru ocuparea posturilor învățătorilor școalele confesionale gr.-or. din Tăuț (ppresb. Buteni) și Bacamezeu (protopresbiteratul Lipovei) în diecesa Aradului.

Despărțemēntul Buteni al Reuniunii învățătorilor dela școalele confesionale gr.-or. din protopresbiteratele aradane I—VII. Iși va ține adunarea generală la 8 Noemvrie n. în Buteni.

Convocare. Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din despărțemēntul Roșieimontane, își va ține a cincia adunare generală Joi, în 2 Noemvrie a. c. st. n., la 8 ore a. m., în școala gr.-cat. din Abrud, cu următorul program:

1. Participare la serviciul divin.
2. Prelegere practică ținută de unul dintre învățătorii prezenți.
3. Deschiderea ședinței prin președinte.
4. Constatarea membrilor prezenți.
5. Obiecțiuni cu privire la prelegerea practică.
6. Incassarea taxelor restante și curente.
7. Designarea persoanei ce va prelege și diserta la adunarea de primăvară.
8. Defigerea locului pentru adunarea generală viitoare.
9. Eventuale propunerile.
10. Verificarea procesului verbal.
11. Închiderea ședinței.

Bucium-șasa, 14 Octombrie 1899.
Ioan M. Muntean, Corneliu Muntean,
președinte. notar.

† Ioan Ionașiu. Despre trecerea la cele eterne a binemeritatului Ioan Ionașiu a edat și »Reuniunea învățătorilor din diecesa Caransebeș«, al cărei președinte a fost, următorul anunț funebru:

»Reuniunea învățătorilor dela școalele confesionale gr.-or. române din diecesa Caransebeșului« cu adâncă durere aduce la cunoștință publică trecerea la cele eterne al iubitului ei președinte, a mult onoratului domn Ioan Ionașiu, care după lungi și grele suferințe a adormit în Domnul astăzi Luni în 4/16 Octombrie a.c. la 9 ore dimineață. Rămășițele pămîntești ale regretatului decedat se vor aşeza spre odihnă eternă în cimitirul gr.-or. român din Caransebeș de lângă biserică sfântului Ioan, mâne, Marți, în 5/17 Octombrie a. c., la 3 ore d. a. În veci pomenirea lui! Bocșa-montană, în 4/16 Octombrie 1890. În numele Reuniunii: Traian Lință, vice-președinte, Ioan Marcu, notar.

CRONICĂ.

„Călindarul Poporului“, căruia țărani români îi zic cu tot dreptul călindarul nostru, va apărea în curând, minunat, bogat în ilustrații frumoase și material interesant.

Acest călindar, va întrece și în est-an, ca întotdeauna, toate călindarele românești, și se va dovedi acum mai mult ca altădată cel mai bun, cel mai popular și cel mai ieftin călindar. Avis tuturor!

Iubileul unui protopop. În 16 Noemvrie n. se împlinesc 25 ani dela hirotonirea protopopului gr.-cat. Ioan Hățegan intru preot și 18 ani de când administrează ca protopop tractul Dărgei (Solnoc-Dobâca). În semn de recunoștință și stimă credincioșii tractului îi vor face cu această ocazie sărbătoare iubilară.

Moartea moștenitorului de tron Rudolf. Prințesa Iulia Odescalchy, măritată contesă Zich, publică în »Revues din Paris« destăinuirile despre

viețea și moartea moștenitorului de tron Rudolf. Istoriște multe aventure de dragoste și spune cum a făcut cunoștință cu baronesa Maria Vecera la contesa Laris. Conform acestor destăinuirile moștenitorul, după îndelungate îndemnuri a promis M. Sale să rupă legăturile cu baronesa. În 29 Ianuarie 1889 seara la 6 ore ar fi avut să se întâlnească, la un prânz familiar, cu soția sa Stefania și să se împace. Aflând despre aceasta baronesa, a declarat înaintea contesei Laris, că va îngrijii dinsa, ca Rudolf să nu mai afle placere în femei. Contesa Laris a comunicat lui Rudolf amenințarea, scriindu-i să încunjure întâlnirea cu baronesa. El a dat ordin houssierului (fiorului) să nu permită nimănui să intre la dinsul. S-a prezentat în Hofburg baronesa; houssierul i-a ținut calea, dar ea împingându-l la o parte a intrat la Rudolf. Aici l-a înduplat să-i mai dea întâlnire de adio. Rudolf a dat ascultare vorbelor ei și seara a plecat cu sania la Mayerling. Pe cale s-a întâlnit cu prințul Filip de Coburg, cununatul seu, care mergea tocmai la prânzul familiar, dar nu s-a lăsat înduplat de acesta să se reîntoarcă. Mai minând cătiva, a opri deodată sania; și-a adus aminte de promisiunea făcută părintelui seu și tocmai voia să se reîntoarcă, dar în momentul acela o trăsură venind în galop a ajuns la el, din trăsură a sărit Vecera și grabnic urcându-se în sanie au minat la castel. Aristocrații care erau la vînătoare în Mayerling au fost surprinși de sosirea moștenitorului, care pretextând durere de cap s-a retras din societatea lor. Nu presupune nimeni, că baronesa încă e în Mayerling. În odăile lor baronesa l-a înduplat să bea șampanie și cognac mai mult decât de obicei. Moștenitorul a adormit. Deodată îl trezesc din somn dureri teribile, baronesa îl ciungăriște. Văzând că astfel nu mai e de trăit, a pus mâna pe revolvăr, a împușcat pe baronesa, apoi s-a împușcat pe sine.

A doua zi pe la 8 ore dim. cei adunați la vînătoare fiind neliniștiți de absența moștenitorului, au trimis la el pe contele Hoyos. Pe pat zacea moartă baronesa Vecera, ear lângă ea Rudolf cu capul grozav despicat de glont.

In contra alcoholismului. Comisiunea administrativă a comitatului Hont a făcut reprezentăție la dietă, cerînd să se iee dispoziții pe calea legilor întru restrîngerea vînzării de rachiuri. Reprezentăția a fost trimisă, spre sprijinire, și celorlalte comitate.

Din siluirile maghiarisarei. Raportul »societății centrale pentru maghiarisarea numelor« publicat de Telkes Simon zilele trecute, constată că patriotică durere, că în prima jumătate a anului curent »schimbarea« numelor a avut rezultat cu mult mai neînsemnat decât în aceeași jumătate a anului trecut; anume s-au făcut schimbări de nume cu 874 casuri mai puține decât în anul trecut. Se știe, că aceste »schimbări« se fac în cea mai mare parte de silă, căci altcum nenorocitii amploați, lucrători pe la căile ferate, finanțări, gendarmi etc. ar fi dată afară din slujbă; cu atât mai immorală e deci siluirea ce se face acestor oameni, ca să-și lapede numele cinstite, moștenite dela părinți. Singurii care nu de silă își maghiarisă numele, sunt de sigur Evreii, care se dau după păr, precum bate vîntul vremurilor. Raportul din vorbă spune, că și-au maghiarizat numele 66 însă în Arad, 31 în Coornorn, 24 în Cluj, 24 în Timișoara, 20 în Sighetul-Marmăiei etc., în Brașov numai 6, ear în Sibiu numai 4; se înțelege, că Budapesta merge în frunte, având 463 casuri. Cei mai mulți dintre acești Maghiari de 5 pînă la 6 sunt pe la căile ferate (515), oficiile postale (20), la oficiile

de stat (30), comitatense etc. După religiune mai mulți sunt Evreii (861), apoi rom.-catolicii (790), ev.-lut. 103, gr.-cat. 77, ref. 38, gr.-or. 18.

Dl Telkes se plângă, că poporul de rînd nu prea înclina spre maghiarisarea numelor, căutând a-și explica această rezervă prin aserțiunea, că »poporul nu este destul de luminat asupra importanței maghiarisării numelor«. Așa zice Telkes, oamenii de bine însă văd explicarea în starea faptică a lucrului, că adecă nefind atîrnător de coaja de pâne de pe la căile ferate și alte oficii de stat, măriile lor n'au armă cu ce să-l siluască a-și lăpăda numele strămoșesc. Asta e, dle Telkes!

Semn de toamnă lungă. În grădina lui Martin Scafiță din Berliște (Bănat) un măr de Sân-Petru a rodit a doua-oară, poamele sunt mai că și cele de ântâi, au început a se roși deoparte, semn de coacere.

Într-altă grădină tot de acolo s-au aflat fragi tot atât de mari, ca și cele din luna lui Maiu; de nu venia răcelea se și coceau.

Poruncă înțeleaptă. Submarșalul Schwitzer, comandantul corpului de armătă al șeptele din Timișoara, a dat o poruncă, prin care dispune, ca la instruirea soldaților noi să fie aplicati suboficeri inteligenți, cari au destulă cunoștință de oameni; cu noviții trebuie tractat totdeauna omenește, de aceea oprește strictpămuirea și alte vătămări; în fine, să se iee în deosebită considerare cunoștința de limbă a soldaților.

Porto postal în urma introducerii calculării în coroane se va acomoda comunicării postale internaționale. Prin aceasta se va urca de es. taxa de recomandare dela 10 cr. la 25 fileri, prețul cartelor postale dela 2 cr. la 5 fileri, post-portul scrisorilor adresate în străinătate dela 10 cr. la 25 fileri, taxa asemnatelor postale pentru străinătate va fi în loc de 10 cr. 25 fileri, taxa return-recepiselor deasemenea 25 fileri în loc de 10 crucerii de până acum. La post-portul imprimatelor și mustrelor de marfă se va introduce însă o ieftinire cam de $\frac{1}{4}$ filer.

Inecați în ocne. Ni se scrie din Dognecea, că Mercuri, în 18 Octombrie, în tarna Marcu a ocnelor dela Bocșa-montană surpăndu-se un părete ce despartea o tără părăsită, plină cu apă, au fost inecați în tără cinci lucrători (2 Români și 3 Germani) împreună cu inginerul I. Roos și un supraveghetor, cari auzind trosnetul în tără, alergaseră în ajutorul celor cinci.

Toți cei cinci lucrători erau oameni căsătoriți; au rămas după ei vreo 10 orfani.

Încă un martir al revoluției. În 24 Octombrie, s-au împlinit 50 ani dela execuția, în Oradea-mare, a lui Szacsavay Imre, notarul dietei maghiare din Dobrogea, care a făcut scrisoarea prin care dieta declară detronată casa de Habsburg. Pentru sărbarea acestui iubileu primarul Orăzei-mari a dat încă mai de mult un apel către patrioți.

Reuniunea însurățelor. Nu de mult s'a înființat în Belgrad o Reuniune a candidaților de căsătorie — fiori și fete — având deja 3000 de membri. Membrii reuniunii sunt obligați a plăti în cassa reuniunii o anumită sumă lunară pentru care, în casă de căsătorie — atât bărbații, cât și femeile — primesc drept zestre un capital corespunzător fondului reuniunii. Înființarea reuniunii a fost salutată cu mare bucurie în întreagă Serbia și numărul membrilor crește din zi în zi.

Din Rucăr (comit. Făgăraș) ni-se scrie despre zelul cu care poporul nostru de acolo spriginește causele sfinte ale bisericei noastre. Așa, acuma la culesul cucuruzului fiecare a dat de bunăvoie câte o corfă de cucuruz pe seama bisericei, care are mari și multe lipse. Din acest cucuruz s-au făcut peste 20 fl., ear' din grâul dat de pomană cu preleul căratului s-au adunat vre-o 15 fl. Dumnezeu le ajute, ca să aibă de unde da în tot anul pentru biserică și școală!

Convocare. Adunarea de toamnă a Reuniunii învățătorilor rom. gr.-cat. din despărțemēntul M.-Uioara, în sensul Ș-ului 21 din statut, se convoacă pe 7 Noemvrie st. n. a. c. (Sf. Dumitru), în localitatea școalei gr.-cat. din *Turdașul-român*, la care sunt invitați toți învățătorii din acest despărțemēnt, ca membri ordinari, onorații domni preoți și alți binevoitori și spriginitori ai învățămentului nostru poporal. Programa are 18 puncte, între cari e și o prelegere practică de *A. Iorăș*, învățător în Noșlac și o disertație ce o va juține dl *Valeriu Sandru*, învățător în Ciunga.

Din Dognecea, privitor la nenorocirea băieșilor, întemplată în 18 l. c. — despre care scriem în alt loc — am primit o descriere dela dl *Ioan Ponoran*, tocmai la încheierea foii. Dl Ponoran, descriind nenorocirea, scrie că înmormētarea s'a făcut deodată la cei doi Români, apoi la Nemți, ducând deodată 5 sicri la cimitir unul după altul. Întristarea e mare, atât pentru cei morți, cât și pentru orfanii.

Cununii. Azi, Duminecă, în 17/29 Octombrie c. și sérbează cununia dl *George Butnar*, învățător în Rășnov, cu d-ra *Marii Tăbăcar*, în biserică f. Nicolae din Rășnov.

— *Dl Vasile Frunzete și d-șoara Opreana Jurcoi*, anunță celebrarea cununiei lor, ce se tîne azi Duminecă, în 17/29 Octombrie 1899, la 2 ore d. a. în biserică din Piața-mare din Rășinari.

Logodnă. Dl *Petru Cristea*, teolog abs. și d-șoara *Valeria Anghel*, vestesc că sunt logodnăi.

Daruri de Crăciun. Comitetul »Reuniunii pentru ajutorarea de Crăciun a copiilor săraci, fără deosebire de confesiune«, din Sibiu, aduce la cunoștință, că părinții sărmani ai căror fiu vor să fie ajutorați (cu haine, încălțăminte etc.) să se înștiințeze la cassarul Reuniunii, dl *M. Daniel*, comerciant, Piața-mare, până în 11 Noemvrie n. a. c., în fiecare Mercuri și Sâmbătă dela 2—7 ore după ameazi. Înștiințările au să le facă părinții sau tutorii în prezența copiilor. Pretensiuni la ajutor au numai copiii dela 3—6 ani. Cererile întârziate, din cauza timpului scurt, nu se vor lua în considerare.

Nenorocire la un foc. Alătări la un incendiu din Praterhof (Viena) s'a prăbușit un părete astrucând sub el o mulțime de pompieri. Patru însi au murit și mulți au fost greu răniți.

Măria Sa ministrul. Sâmbătă seara trenul accelerat ce venia de către Viena a sosit în gara Párkány-Nánás cu întârziere de jumătate de oră. Între călători era o Archiducesă cu suita sa și ministrul Darányi. În cupeul ministrului era prea cald, a intors deci »regulatorul« — și trenul, cu o puternică smâncitură, s'a oprit. După îndelungate cercetări conductorul a ajuns să la cupeul ministrului și a întrebăt, ori de Măria Sa a dat semnalul de pericol? Ministrul, îngrijorat și el de subita oprire a trenului, i-a răspuns că nu. El a deschis numai regulatorul temperaturiei. De fapt însă ministrul, în loc de regulatorul temperaturiei smâncise mânerul semnalului de pericol. Constatată aceasta, trenul a plecat mai de-

parte, fără-ca Măria Sa să fi fost pus la pedeapsă, cum se face cu alți călători dacă opresc trenul fără cauza gravă.

Archiducele moștenitor Francisc Ferdinand în 3 Noemvrie la 7 ore dimineață va sosi la Hatzfeld, de unde cu tren separat va pleca la Bečicherecul-mare. Primiri oficiale nu se vor face, ci dela Bečicherec Archiducele va pleca îndată — incognito — la Ecica, unde în aceeași zi se vor începe vînătoarele.

La universitatea din Cluj s'a ținut în 18 l. c. examen fizic, care a fost prestat cu succes de către 14 medici — din care unul român, dl *Nerva Moldovan*, medic în Săvădisla.

Mafeking, Vryburg și Kimberley. Numele acestei s'a amintit des în rapoartele despre răsboiul din Africa. Este numele a trei orașe, cele două dintâi se află în apropierea graniței dela Transvaal, ear' Kimberley e lângă Orange.

Mafeking e oraș frumușel, situat lângă calea ferată din Bečiuana. Se află în depărtare de 8 miluri dela Transvaal și este cartierul principal al gendarmeriei de graniță din provinția Bečiuian.

Vryburg este așezat asemenea lângă calea ferată și a fost capitala provinției Bečiuanielor. Nu e oraș frumos.

Kimberley e oraș însemnat, are hotele, spitaluri și o bibliotecă publică. Numărul locuitorilor e de 29.000, dintre cari jumătate sunt albi. Descoperindu-se la 1867 în apropiere câmpuri de diamant, Kimberley a devenit pe la 1869 centrul esplotatorilor acestor câmpuri. Statul Orange a făcut pretensiuni asupra orașului, dar în cele din urmă, în schimbul unei despăgubiri, și-a dat învoirea să rămână în stăpânirea Englezilor.

În Peștiș (comitatul Bihor) s'a întemplat în 23 Octombrie o mare nenorocire. Tîranul Ioan Abrudan fiind la plug, femeia a adus cânepă în casă, ca să o uște. Cânepa din negrije s'a aprins. În casă era femeia și trei copii. Nefericita femeie în loc să scoată copiii din flacări și să scape și ea, a voit să stîngă cânepa, ceea-ce nu i-a succes. Astfel s'a întemplat, că ea cu 2 copii au luat foc și au ars așa, încât de abia e speranță de scăpare. Un băiat ca prin minune a fost scos din flacări neatins. S'a strîns oameni mulți la fața locului și au stîns focul așa, că casa nu s'a aprins.

De pe la noi.

— *Dela raportorii nostri.* —

Gilău, 17 Oct. c. O mare tâlhărie au făptuit niște Unguri din Gilău, ziua la ameazi, pe hotar între Gilău și Lunasăsească. Au bătut de moarte pe doi Români ear' pe ei nime nu i-a prins. Lucrul s'a petrecut astfel:

În 13 Octombrie n. a fost controla glotașilor la Gilău. Reîntorcându-se pe drum către casă niște oameni din Feneș, toți Români, afară de doi Unguri și doi Tigani — nu știu ce ceartă s'a isticat între un Ungur și un Tigan. Destul că un Român cu numele *Petru Flueraș* s'a dat să-i descurce, pentru a nu face nebunii. Numai atât i-a trebuit Ungurului nostru, că doria el să aibă ceartă cu numitul Român, fiind pismosi toți Ungurii pe el încă de pe timpul *Memorandului*. Când văzut că Românul vrea să-i despartă, n'a zis nimic, fără a luat-o cu fugă pe drum înainte, frații și alte neamuri ale lui erau la cules de cucuruz.

La spusa Ungurului toți au eşit cu sape, seceri, ștepuși etc. înaintea lui *Petru Flueraș* și atâtă i-au bătut până tot

'l-au zdrobit. Un Român a vrut să-l scoată cumva din mâinile Ungurilor, cari erau în număr de opt. Acelui 'l-au spart capul cu tăiușul sapei și 'l-au mai îmblătit peste picioare, încât abia putu veni până acasă, tot plin de sânge.

Pe *Petru Flueraș* 'l-au tras Ungurii în sănț și acolo 'l-au lăsat.

Auzindu-se vesta în sat s'a dus mai mulți după bietul om cu o trăsură; era scăldat în sânge. Nu putea umbra de zdrobit; acum e de dus la spital în Cluj, căci e puțină speranță să mai fie cum a fost.

Pe Ungurii barbari nu i-a legat nime. A eşit gendarmeria, au strins sapele, ștepușile și alte unelte cu cari fură bătuți cei doi Români. Ori poate pentru că n'a negat fapta? Cu bună seamă să fi fost Români erau deja între zidurile temniței.

Așa să face la noi lege și dreptate!

Feneșul-săsesc, 26 Oct. n. — Ieri, în 25 l. c. pe la 3 ore d. a. s'a isticat un mare foc în comuna noastră, foc care a tînuit până la 8 ore seara. La început focul fu ajutorat de un vînt vehement, încât în 3—4 minute o mulțime de edificii au fost încunjurate de flacări. Mai târziu vîntul a începat. Pe la 3½ ore au sosit pompierii dela Gilău, mai apoi și cei dela Cluj.

Economilor Mitru Mocan și Mihaiu Mocan le-a ars casa și tot ce au avut în jurul ei. Lui Mitru Sălăjan și vîduvei Nastasia Sălăjan li-a ars grajdul, sura, cotețe, fân, paie, și toată adunătura.

Focul se zice s'a început din sura lui Mitru Selăjan. Poate din copii s'a isticat. Asigurat n'a fost nice unul.

Cu ocazia aceasta am observat o credință veche dintre munți. Anume: când vede omul că vîntul bate focul spre casa sa, el înțoarce obiectele de prin casă, ca vîntul să se înțoarcă. Pânea care ai băgat-o ceea-dintâi în cuptor e bine să o întorci, asemenea vasele etc.

Așa-i credința între oameni.

„Chimu“.

De sub Muntii Apuseni, 20 Oct. 1899. — În 16 a lunei curente s'a început culesul de vîi în satele dela poala muntilor nostri: Șard, Ighiu, Tîlna și Bucerdea-vinoasă. De mulți ani nu a mai fost un timp așa de frumos ca acum. În noaptea de 18 spre 19 însă a căzut pe dealurile din jur și zăpadă, care nu mai în dimineață următoare pe la 10 ore s'a topit. Prin comunele noastre domnește o mișcare mare. Cumpărătorii de vin sosesc din locuri departate; unii vin, alții se duc. Cu toate acestea prețul mustului a scăzut, pe când în anul trecut hectolitra era 14 fl. până la 20 și 22, și cel de »specialitate« ajungea la 28 fl. în anul acesta prețul e dela 13—18 fl. Cel de »specialitate« e și acum mai scump. Mustul bun are 11—12 și 13 grade, iar cel mai bun, până acum are 14 grade, firește socotit pentru vin de masă. #

POSTA REDACȚIEI

Dlui N. Mois. în Sâmbăta-inf. Darea de casă are să o plătească proprietarul, nu chiriașul. Dar contractul sau condițiunile de închiriere pot să dispună altceva. Dacă d-ta te-ai obligat în contract, sau la licitație, subscrind condițiunile de închiriere, că plătești și darea de casă, trebuie să o plătești. De aceea, căută să vezi cum îți sună contractul, eventual cum așa fost formulate condițiunile de licitație, și dacă nu se zice acolo că darea de casă ai să o plătești d-ta, nu te poate săli nimănii să o plătești. Are să o plătească proprietarul.

Abon. nr. 2106. Scrisoarea d-tale am primit-o la încheierea foii. Luasem despre trista întâmplare, dar mai dăm și din ea ceva. Mulțumită.

Abonent nr. 68 (Berliște). Faceți rugare la societatea căilor ferate, poate să vă dea. — Despre vietele de vii gratuite întrebăți la notar sau comitat. Rodirea a două-oară arată toamnă lungă.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Loc deschis.*)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocazia petrecerei de vară aranjată în 27 August st. n. a. c. în Ludoșul-de-Mureș, în favorul școalei gr.-cat. din loc, an incursum total suma 226 fl. și anume: Ca preț de intrare în seara de petrecere au incursum suma de 189 fl.

II. Suprasolviri: dela Dionisie Simon St.-Georgiu-de-câmpie) 9 fl.; Tolocan Ioan (Ludoș) 3 fl.; Dr. Iulius Popescu, avocat (Ludoș) 2 fl.; Mihály Mor (Ludoș) 2 fl.; Csergo Antal (Ludoș) 1 fl.; Friedmann Albert (Ludoș) 1 fl.; Familia Barcian (Ghiriş) 1 fl.; Romul S. Orbean (Iclănenz) 1 fl.; Familia Pop (Sămărtinul-sărat) 1 fl.; Kakasi Endre (Ludoș) 1 fl.; Ioan Zenca (Sâmbotelec) 1 fl.; Nicolau German (Găbud) 1 fl.; Aleșandru Bighian (Berches) 1 fl.; Familia Mesaros (Turda) 1 fl.; Ioan Rus (Ludoș) 1 fl.; Sava Michail 1 fl.; George Lung (Ludoș) 50 cr.; Valeriu Rus (Tothaza) 50 cr.; Gligor Pop (Cianul-mnre) 50 cr.; Teofil Pop (Hădărău) 50 cr.; Familia Pop (Vișina) 50 cr.; Vasiliu Vlassa (Budiu) 50 cr.; Timariu Petru (Ludoș) 50 cr. și Vasile Orosan (St.-Jacob-de-Mureș) 50 cr.; în suma de 32 fl.:

III. Contribuiri: dela Petru Nirăstean (Ernot) 1 fl.; Macaveiu Groze (Cooc) 1 fl.; Ioan Boieriu (M.-Lechința) 2 fl. și Pastor Aleșandru (cantor în Bogata) 1 fl., în sumă de 5 fl.

În total suma intratelor 226 fl. Din care subtrăgându-se spesele de 80 fl., rămâne un venit curat de 146 fl., cari bani s'au administrat la cassa numitei școale.

Marinimoșilor suprasolvenți și contribuenți li-se aduce cea mai ferbinte mulțumită și pe calea aceasta.

Mureș-Ludoș, în 15 Octombrie 1899.

N. Solomon,
președinte.

Vasiliu Morariu,
actuar.

*) Pentru cele cuprinse în această rubrică redacția nu primește răspunderea.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de novale și schițe.

Prețul 1 fl., plus 5 cr. porto.

Se poate procura dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scriurile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se afă de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poesie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nr., editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.

„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nr.), edit. C. Müller 48 cr.

„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele să se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie să face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoească să fi cu atenție în lista prețurilor la greutatea și măsură indicată pentru ca privindu-le numai pe din afară să nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresori — e pantate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu platire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess, [8] 2—
fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăclii-mare Nr. 8.

Aruncați la o parte bretelele și brăcinarele!

Să ceară fiecine, de probă, „Goliath“, ținătoare de pantaloni spirale, higienice, — pe lângă respirație liberă, permite corpului ținută plăcută, sănătoasă, se nimerește la ori-ce pantaloni, nici o strîngere, nici un nastur, nici o împedire a respirației. Bucata 75 cr., 2 bucati fl. 1.40, 3 bucati fl. 1.80, cu rambursă, ori trimiterea înainte a prețului (se poate și în marce postale).

Pentru cele care nu convin, prețul se restituie.

Vânzători se caută pretutindenea.

Strauss.

Viena, IV., Pelikangasse nr 6.

Sunt foarte mulțumit cu cele trei bucati „Goliath“, pe care mi-le-ați trimis, și doresc, ca novitatea aceasta să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

Arbesthal, N. Ostr.

[40] 4-8 **Hrban**, director școlar.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Teoria Dramei

cu un tractat instructiv despre frumos și artă
de

Dr. Iosif Blaga,
profesor.

Prețul 1 fl. 80 cr. inclusive 15 cr. porto.

Ilustrații românești!

Cărți postale

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase căt eu nici nu pot
Mai frumoase s-e-'mi socot —

Cu mintea mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 5 cr. per bucata

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

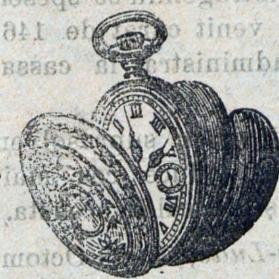
Vederi pitorești.

Porturi românești din diferite părți.

Tipuri admirabile

JULIUS ERÖS,

firmă împrotocolată la tribunalul comercial r. u.

MAGAZIN

de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Oroloj de buzunar remontoir-nichel	dela 2.50	până 6 fl.
Oroloj de buzunar remontoir-argint	> 4.50	> 10 >
Oroloj de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur	> 9.—	> 15 >
Oroloaj pentru dame din aur, veritabil de Genf	> 12.—	> 35 >
Oroloaje pentru domni din aur, veritabil de Genf	> 20 —	> 80 >
Deșteptător de nichel, marcă fină	> 2 —	> 32 >
Oroloaje cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoase	> 5.—	> 15 >
Oroloaje cu pendul vieneze cu ponduri	> 14.—	> 35 >
Oroloaje de părete, diferite modele	> 2 —	> 15 >
Lanțuri de gât pentru dame, de aur	> 6.—	> 20 >
Lanțuri de oroloaje pentru dame, de aur	> 9.—	> 30 >

Lanțuri de oroloaje pentru d-ni, de aur dela 20++	până 70
Inele de aur de tot felul	> 2 — > 12 >
Inele de aur cu diamant veritabil	> 6 — > 25 >
Inele de aur cu brilliant veritabil	> 12 — > 150 >
Inele de aur cu brilliant imitat,	> 3 50 > 6 >
Cercei de aur de tot felul	> 2 — > 6 >
Cercei de aur cu diamant veritabil	> 6.50 > 40 >
Cercei de aur cu brilliant veritabil	> 23 — > 250 >
Cercei de aur cu brilliant imitat	> 3.50 > 6 >
Brățare de aur de tot felul	> 10 — > 20 >
Broșe de aur de tot felul	> 6 — > 20 >
Lanțuri de oroloj și de gât din argint	> 1 — > 4 >
Cercei și inele de argint	> 80 > 2 >
Brățare și broșe de argint	> 80 > 5 >

Juvaere de tot felul dela 15 cr. (preț de facon) până la 15 fl., precum și amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brătare, medalii broșe, ace de cravată, tabachiere și țigătoare de tigarete, tacâmuri, chibritelnice, sugarete, nasturi de manșete etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e esaminat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloajelor mele. Toate comandele le efectuez imediat, pe lângă rambursă sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se execuță bine și conștientios.

Rugându-mă pentru numeroase binevoitoare comande, semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,

Strada Cisnădiei 3. **Sibiu.** Strada Cisnădiei 3.

(Edificiul „Transilvania“).

[44] 6-52